

UTSYN

05
2017

VÆR IKKE REDD, DATTER SION! SE, DIN KONGE
KOMMER, RIDENDE PÅ EN ESELFØLE. JOH 12,15

Region Midt- Norge

REGIONNYTT SIDE 41-47

TURIST PÅ SMERTENS VEI

Via Dolorosa er ikke en fredelig gate. Det vrirmler av turister. Du får ikke ro til ettertanke. Men det var ikke ro i byen da Jesus gikk mot Golgata heller.

SIDE 33-35

FOTO: REIDUN GULDHAUG

UTSYN

DYPDYKK I MISJON

Påsketilbud:

Få den populære andaktsboken **Ferdig prestert** av Maria Celine Lundebry med Utsyn-abonnement ut året*.

En gave til konfirmanten eller til ettertanke for deg og noen du er glad i.

*Abonnement ut 2017 til **400** kroner
(250 kroner for deg under 26 år)

Kampanjen gjelder t.o.m. 23. april.

Send skjemaet til:
Abonnementskontoret
Sinsenveien 25, 0572 Oslo

Bestill på epost:
abonnement@nlm.no
Eller ring: **22 00 73 00**

Jeg ønsker Utsyn ut året og *Ferdig prestert* på kjøpet:

Navn:

Adr:

E-post:

Tlf: Fødselsår:

05
2017**UTSYN**Sinsenveien 25
0572 Oslo22 00 72 00 (redaksjon
og annonser)
22 00 73 00
(abonnement)**utsyn.no**utsyn@nlm.no
(redaksjon)
abonnement@nlm.no
(abonnement)**Ansvarlig redaktør:**Espen Ottosen
eottosen@nlm.no**Redaksjonsleder:**Arne Sæteren
aseteren@nlm.no**Redaksjonssekretær:**Kari Kottum
kkottum@nlm.no**Journalister:**Frida Blaker
fblaker@nlm.no
Per Ove Aarseth
paarseth@nlm.no
Silje Måseide
(permisjon)
Anders A. Aanensen
anaanensen@nlm.no
Bård Bøe
bbøe@nlm.no**Grafisk ansvarlig:**Margaret Mathisen
mmathisen@nlm.no**Trykk:**

Ålgård Offset

**Norsk Luthersk
Misjonssamband**Sinsenveien 25
0572 Oslo
22 00 72 00**nlm.no**

hovedkontoret@nlm.no

Generalsekretær:

Øyvind Åsland

FOTO: UIO

Forskningsleder **Dan Banik** ved Senter for utvikling og miljø (UiO) mener den verste sultkatastrofen på 30 år nærmer seg raskt på Afrikas horn. Men den kan fremdeles unngås.

1. De siste årene har vi hørt flere ganger om sult i landene på Afrikas horn. Hvor alvorlig er dagens krise?

– Jeg deler utviklingen mot en sultkatastrofe opp i fire faser: Underernæring, alvorlig underernæring, trussel om sultkatastrofe og sultkatastrofe. En sultkatastrofe er når et helt samfunn kollapser og veldig mange dør i et bestemt område.

– Etter en streng bedømmelse har vi ikke hatt en sultkatastrofe hvor hundretusener er påvirket siden 80-tallet i Etiopia. Kanskje har Nord-Korea vært gjennom dette siden, men det vet vi ikke sikkert. Per i dag vil jeg si vi nesten er i trusselfasen – det er enkeltmennesker som dør, og helst barn og eldre. Kanskje er vi bare uker eller få måneder unna en sultkatastrofe, men utviklingen er fremdeles til å snu.

2. Når begynte matsituasjonen å bli kritisk?

– FN har varslet om situasjonen i flere år, og allerede i fjor høst varslet mange organisasjoner om en kommende katastrofe. Det er altså ikke noe som kommer plutselig, men nesten alltid i slike

situasjoner reagerer verdenssamfunnet ikke før det er for sent. Det er trist at kriser må bli så synlige før vi gjør noe.

3. Hvor rammer matkrisen?

– Verst er det i Sør-Sudan og Somalia, men også Jemen, Etiopia, Kenya, Malawi og flere andre land i Øst-Afrika er rammet.

4. Hva er bakgrunnen for matkrisen?

– Det er en kombinasjon av tørke og politisk strid. Verken Sør-Sudan eller Somalia har fungerende statsapparat som makter å møte en slik krise. Årsakene er både naturlige og menneskeskapte.

5. Hvilken rolle kan frivillige organisasjoner gjøre i hjelpearbeidet?

– De kan skape oppmerksomhet og samle inn penger. Men det er særdeles viktig å samarbeide med FN og staten, som kan koordinere en helhetlig innsats. Man må ikke drive et fantastisk arbeid i en landsby mens folk dør i nabolandsbyen.

ANDERS ARMTARK AANENSEN

ESPEN OTTOSEN
Redaktør

Presters samliv

Den som tror at samlivsdebatten i Den norske kirke nå kan avsluttes fordi likekjønnede par kan gifte seg, tar nok feil. Nå er debatten i gang om hvorvidt prester kan være samboere. Fra en side sett, er det på høy tid. En slik samlivsform er langt mer utbredt enn samliv mellom to menn eller to kvinner. Dermed krever det stor bevissthet å velge bort samboerskapet.

Så langt står biskopene noenlunde samlet om å fastslå at samboere ikke kan ordineres til prester. Men kritikken er sterk – og kommer fra ulikt hold. Særlig interessant er det at omkring 30 teologistudenter nylig skrev i Vårt Land (20/3) at de er skuffet og bekymret over biskopenes holdning.

»
Innlegget inneholder ikke en eneste referanse til Bibelen.

Foruroligende. Det er interessant å se nærmere på hvordan kommende prester begrunner sitt ja til samboerskap. Innlegget inneholder ikke en eneste referanse til Bibelen eller til kristen samlivsetikk. Isteden slås det fast at samlivsformer alltid er «kulturelt og kontekstuellet betinget». Og siden det i dag er vanlig at to mennesker «flytter sammen for en periode på vei mot ekteskapet», bør kirken slå fast «at samboerskap kan være et godt steg mot ekteskapet».

Lite tyder på at teologistudentene ønsker å leve annerledes enn nordmenn flest. Snarere tvert imot. De skriver: «Noen av oss er single, andre er gift, noen har nettopp fått seg kjæreste, andre er på Tinder, og noen av oss bor sammen med kjæresten sin. Akkurat som studenter flest».

Argumentasjonen er foruroligende. På sett og vis går teologistudentene inn for å avkristne kirken innenfra. Istedenfor å ville påvirke samfunnet med kristen tro og tenkning ønsker disse bevisst å være et speilbilde av folk flest. Og de mener et nei til samboerskap er uheldig fordi det «kan skape en større distanse til mange av kirkens medlemmer».

Pragmatisk tankegang. En viktig begrunnelse for å si nei til samboerskap er Bibelens ord om at seksuell livets plass er ekteskapet mellom mann og kvinne. De 30 teologistudentene synes imidlertid å tenke at kjærester gjerne kan ha sex. Det samme tenker tydeligvis Jens Bjelland Grønvold som er kapellan ved Sjømannskirken i London. Til Vårt Land beskriver han sin situasjon slik: «Offisielt bor vi ikke sammen, men kjæresten sover ofte over hos meg» (20/3).

Antagelig er det denne måten å tenke om sex, samliv og ekteskap som gjør at unge teologer og teologistudenter ikke forstår en prinsipiell motstand mot samboerskapet. Isteden tenker de rent pragmatisk om samlivsform.

De 30 teologistudentene mener attpåtil at det «en stor forpliktelse» i samboerskap. Men hva slags forpliktelse er det egentlig snakk om? Den er åpenbart ikke så stor at man er villig til å love trofasthet til døden skiller.

FOTO: HOLY TRINITY BROMPTON

NYE TAKTER FOR KIRKEN I ENGLAND

Kristendommen har opplevd en dramatisk nedgang i Storbritannia de siste tiårene. Men en gryende misjonsvekkelse er i ferd med å vokse frem.

TEKST NARVE JONAS NYSTØYL

«Storbritannia er fremdeles et kristent land,» sa tidligere statsminister David Cameron i sin påskehilsen til nasjonen i 2015.

Ikke lenge etter viste en spørreundersøkelse utført av YouGov at 62 prosent av britene identifiserer seg som «ikke-religiøs», og en rekke undersøkelser viser lignende tall. For første gang i historien regner ikke majoriteten av befolkningen seg som kristne.

Situasjonen er særlig kritisk i England. For mens halvparten av engelskmenn over 80 oppgir å være medlemmer av statskirken (Den engelske kirke), er tallet blant de under 30 bare 1 av 20.

EN GRYENDE VEKKELSE. Alle piler peker likevel ikke nedover. Noe av dette kan nok tilskrives den relativt store innvandringen til Storbritannia, men de siste årene har man også sett tendensen til en ny «vekkelse»: en økende bevissthet innen Den engelske kirke om behovet for aktiv evangelisering.

Justin Welby, som ble valgt til erkebiskop av Canterbury i 2013, har tatt initiativ til et ambisiøst program, *Renewal & Reform*, som tar sikte på nettopp å snu den nedadgående trenden i kirkeoppslutningen. Programmet formaliserer en bevegelse som har vokst frem i deler av kirken over flere tiår, med *Holy Trinity Brompton (HTB)* som det mest kjente eksempelet.

NY INNPAKNING. HTB er en viktoriansk kirke sentralt i London. Men i motsetning til mange andre kirker preges ikke søndagsgudstjenesten av tomme benkerader

Gudstro blant unge
● 20 %

KRISTENDOMMEN I STORBRITANNIA

Antallet briter som regner seg som kristne går drastisk nedover. I Den engelske kirke har antallet kirkegjengere blitt halvert de siste 40 årene, og bare hver femte brite født etter 1975 tror på Gud.

Holy Trinity Brompton (HTB) er en stor menighet i London. Den samler 4500 mennesker hver uke og er særlig kjent for å ha utviklet Alpha-kursene.

og forsiktig salmesang. Tvert imot er menigheten stor, levende og i stadig vekst – i en slik grad at de har «forplantet» seg til mange andre menigheter både i London og andre steder.

Men hva skiller HTB fra de fleste andre menigheter i Den engelske kirke? Først og fremst er dette Alpha-kursenes «fødested». Det anerkjente samtaleopplegget om kristen tro, som i dag brukes av tusenvis av kirker over hele verden, ble utviklet her og ledes nå av kirkens sogneprest Nicky Gumbel.

Og Gumbel skiller seg ut i den ellers svært tradisjonelle engel-

ske kirken. Han er opptatt av at kirken må være villig til å tilpasse uttrykksformene for å nå dagens unge og bli en naturlig del av deres kultur.

– Jeg hørte noen si at to prosent av alle mennesker liker klassisk musikk, og 98 prosent liker moderne musikk, har Gumbel blant annet uttalt. – Det handler om å finne den rette måten å presentere det uforanderlige budskapet på.

Hos HTB er det både lyskaster og fullt band, og folk inviteres til samtalegrupper på kaffebar. Det har gitt resultater, for hver helg kommer flere tusen mennesker for å høre Guds ord – i en av verdens mest sekulære byer. Faktisk øker i dag antallet unge i London som går jevnlig i kirken, i sterk kontrast til statistikken for resten av landet.

MISJONAL INNFLYTELSE. HTB har lenge vært en av de mest innflytelsesrike menighetene i Den engelske kirke. Men det kanskje fremste beviset på at HTB og den evangeliske fornyelsesbevegelsen er i ferd med å forandre kirken innenfra, er erkebiskop Justin Welby.

For Welby, som nå er leder for Den engelske kirke og åndelig overhode for alle anglikanske kirker, hadde selv flere lederoppgaver i HTB på 80-tallet og regnes som både teologisk konservativ og kulturelt og misjonalt progressiv. Så gjenstår det å se hvor mye av HTB-filosofien han klarer å holde fast på som erkebiskop. På den annen side kan man spørre seg om han har noe valg, hvis kirken skal overleve.

KINA

Flere titalls sørkoreanske misjonærer er de siste månedene utvist fra Kina. De har måttet reise umiddelbart fra landet. Utvisningene kommer i kjølvannet av Sør-Koreas planer om å bygge rakettskjold i Seoul.

CHRISTIANITY TODAY

INDONESIA

Kristne ledere i Indonesia krever at landets president iverksetter tiltak mot den radikale islamistiske gruppen Islamic Defenders Front. Den er et av flere indikasjoner på økende islamisering i Indonesia, hvor sharialover sprer seg til flere regioner.

ÅPNE ØRER

Vår sanne
gudsfrykt er,
fylt av Den
Hellige Ånd, å
gjøre godt, møte
behov, løfte opp
de svakeste og
redde dem
som lider.

ANNE GUSTAVSEN
ANSVARLIG REDAKTØR
KORSETTS SEIER

USA

100 profilerte kristne ledere i USA, inkludert to av dem som ba under presidentinnsettelsen av Donald Trump, kritiserer i et åpent brev at presidenten planlegger å kutte USAs bistandsbudsjett med 28 prosent.

CHRISTIANITY TODAY

Bibelskolen i Bolivia (CLET)

CLET: Centro Luterano de Educación Teológica - luthersk senter for teologisk undervisning.

Første CLET-kurs var i 1984, og første kurs på «bibelskolen» i 1987.

I mange år var det kurs fire måneder i året, da skolene hadde fri og det var rolige tider for bøndene, så de kunne gå på bibelskolen.

Senere flyttet mange fra landsbygda til byen, der de hadde annet arbeid. Skoleferiene ble også kortere. Dermed ble bibelkursene kortere og færre. I dag er det kurs tre uker i januar og to uker i juli.

Bibelskolen har plass til vel 80 elever. I januar i år var det 50–60 deltakere.

Utenom bibelkursene blir området leid ut, det gir inntekter til driften. Elevene betaler litt, men ikke så mye som det egentlig koster.

MISJONÆRBREV fra Bolivia

Hvem:
Preben Solvang

Hva:
Misjonær

Hvor:
Sucre, Bolivia

I Bolivia fikk jeg spørsmål om å bli med på tre ukers bibelskole i januar. Det var ikke vanskelig å takke ja.

TEKST **PREBEN SOLVANG**

Skoleåret 2011/2012 var jeg så heldig å gå på Bibelskolen Fjellhaug i Oslo. Det var både lærerikt og nyttig. Nå er Oslo byttet ut med en annen hovedstad, den hvite by, Sucre i Bolivia.

60 ungdommer fra hele Bolivia var med på bibelskolekurset, noen bare en eller to uker, men de fleste var med på hele opplegget. Elevenes alder varierte fra 14–28 år, de fleste var rundt 18.

60 mennesker er mange å undervise for, så vi ble delt i to grupper: A og B.

Gruppe A hadde litt enklere temaer, mens gruppe B gikk mer i dybden. Jeg ble av en eller annen merkelig grunn plassert i gruppe B.

VARIERTE TEMA. Undervisningen foregikk fire timer

hver dag. Min gruppe gikk igjennom tema som: Salmene, lov og evangelium, Jobs bok, patriarkene, rettferdiggjørelse og helliggjørelse og Bibelens autoritet.

Flere bolivianere var med og underviste, men også nordmenn fikk slippe til: Helge Dagsland, Gro Bjørndal, Malvin Ommedal og Kristian Birkeland, som tok turen fra Peru, var alle med som lærere. Etter hvert tema tok vi eksamen. Det er seriøse greier de holder på med her! Jeg kan ikke skryte på meg mange toppkarakterer (heldigvis har ikke sjefen, Kjell Jaren, sett resultatene mine).

Vi har ofte en unnskyldning eller to på lur når ting går dårlig, i dette tilfelle skylder jeg på språket. Jeg er jo en fersk misjonær! Men jeg tror og håper at

Her er bibelskoleelevene på CLET i Bolivia i januar 2017. Preben Solvang sitter helt til venstre i bildet.

FOTO: PRIVAT

noen av hullene som ikke ble tettet på Fjellhaug, ble litt mindre etter timene på bibelskolen CLET.

VIKTIG RESSURS. Når vi ikke satt på skolebenken var det som regel aktiviteter: fotball, basket og volleyball. Det trekløveret kommer du sjelden unna når ungdom samles. Kortspill og film var også populære alternativer. I helgene var det mulighet for bytur, det var det også mange som benyttet seg av. Om kveldene hadde vi kveldsmøter, vitnemøter og sangmøter.

Bibelskolen vår i Sucre, CLET, er en viktig ressurs. De lutherske kirkene i Bolivia er små, og ungdomsarbeidet enda mindre. På CLET kan ungdommene komme og bo sammen, spise sammen, bli bedre kjent, få nye venner, se og høre at det er flere som er kristne på deres alder.

De får mulighet til å vokse i troen – til å stille spørsmål. Og viktigst av alt: På CLET får vi alle tid til å studere Guds ord og bli bedre kjent med vår frelser Jesus Kristus.

HVERDAG

NARVE JONAS NYSTØYL

Nettredaktør, Norsk Luthersk Misjonssamband

KAREN COLBAN HOEL

• NARVE JONAS NYSTØYL

INGER MELBO STRANGSTAD

JENS ESPELAND

Fiasko da Gama

Jeg er veldig glad i bilen min. Den er på god vei mot veteranstatus og drikker nesten like lite bensin som bestemoren min drikker konjakk. Og den er veldig pålitelig. For det meste. Som regel.

Jeg har døpt den Fiasko da Gama – Fiasko blant venner.

Her en dag var Fiasko og jeg på tur da det dukket opp en lyd. En søt, liten høyfrekvent summing som var der hele tiden, bortsett fra når jeg svingte til høyre eller bremsset.

«Vel,» sa jeg til Fiasko, «vi kan overdøve den med radioen.»

Men så kom jeg på at DAB-radio knapt nok var oppfunnet da Fiasko ble født, så det var jo litt håpløst.

Deretter forsøkte jeg å holde meg til høyresvinger og bremsing, men til slutt ringte de fra jobb og lurte på hvor jeg ble av.

«Greit,» sa jeg til Fiasko, «vi får dra til sykehuset.» Bedre ham enn meg, for så vidt.

Folkene på bilsykehuset konkluderte rimelig raskt med at her trengtes det nye bremses. Det var noen bitre penger. Tenk på alt jeg ellers kunne brukt dem på!

Nyttig funksjon. Men jeg må jo innrømme at jeg av og til trenger bremses. Minst like mye i livet mitt som i bilens, faktisk. Jeg har flere ganger opplevd at noen trækker hardt på bremsen i livet mitt, og jeg er ganske sikker på at den «noen» er Jesus. Det er jo han som sitter i førersetet.

Når man bråbremses, hender det at bilen sladder litt sidelengs. Det kan være ubehagelig, og det tar tid å komme seg opp i fart igjen. Og

det er ikke alltid jeg forstår hvorfor det bremses.

Men det er som regel fordi jeg ikke ser kampesteinen som ligger rundt neste sving.

Vente på klarsignal. For noen måneder siden bremsset Jesus opp igjen. Det var egentlig både ubehagelig og uforståelig, så jeg spurte hva han holdt på med.

«Vent,» sa han.

Og samme hvor mange ganger jeg slo opp i Bibelen, fikk jeg det samme svaret. «Vente på Herren.» Det viser seg at det står frustrerende mange ganger.

Heldigvis har jeg litt erfaring på dette området. Jeg har opplevd bremsing før, og i ettertid har jeg sett at det var til det beste. Når noe

«Er det ikke typisk at vi forsøker å forklare ting med tilfældigheter?»

ikke fungerer, må jeg vente til han som vet bedre enn meg ordner opp og gir klarsignal – og litt etter litt lærer jeg at sjåføren har kontrollen. Selv om det ikke alltid er like enkelt å akseptere.

For selv en Fiasko kan fikses, nemlig. Og man kommer frem når man skal – selv om det ikke alltid er når man vil.

«Hold ut og la dere oppdra, for Gud tar seg av dere som sønner.» (Hebr 12,7).

– 19-åringen vår er til velsigning både for oss og for andre, seier Aslaug Elin Straume Kleven. I kyrkja er Elise dåpsmedhjelpar og kyrkjevert, på bedehuset samlar ho inn kollekt og syng.

MED KJÆRLEIKENS KROMOSOM

– Eg trur Elise var tenkt slik frå æva av. Downs syndrom er ikkje ein sjukdom eller ein feil, men eit ekstra kromosom ein er fødd med, seier Aslaug Elin Straume Kleven. Bestefaren til Elise kallar det kjærleikens kromosom.

TEKST OG FOTO PER OVE AARSETH

VENDEPUNKTET

Livet hadde vore utan store kriser for Aslaug Elin Straume Kleven, men ein dag i 1997 blei alt endra. To timar etter at ho fødde det fyrste barnet sitt, fekk ho og mannen vite at jenta hadde Downs syndrom.

ASLAUG ELIN STRAUME KLEVEN

Rektor ved Ryfylke læringsenter

Alder: 46 år

Frå: Tau i Strand kommune, Rogaland.

Gift med Torbjørn og mor til Elise og tre gutar.

– Vi fekk vite det eit par timar etter fødselen. Det er vanskeleg å forklare korleis vi reagerte, men skuffa vart vi.

Aslaug Elin seier det var som å opne ein presang og få noko anna enn ein tenkte.

– Så langt hadde livet vårt vore utan store kriser, men korleis skulle det no bli? Alt hadde brått endra seg.

Den vesle jenta deira hadde Downs Syndrom.

– *Opplevde du ein sorgreaksjon?*

– Ja, eg sørgde både over det eg ikkje fekk og over det eg fekk. Og så tok eg til å bekymre meg, for vi hadde tapt litt av kontrollen.

DJUPE SPØRSMÅL. Den unge familien opplevde ikkje at samfunnet stod parat for å hjelpe, ikkje i fyrste omgang.

– Vi hadde fått eit barn med nedsett funksjonsevne, eit barn som trong meir enn det sorgtyngde foreldre kunne yte, understrekar firebarnsmora.

– *Kva tenkte du som kristen midt i alt?*

– Det slo meg var at dette kunne vere ei slags straff. Det neste eg grubla over var kvifor Gud skaper slike menneske, og kvifor akkurat Elise skulle få denne børa. Dette er djupe spørsmål, men både Torbjørn og eg har fått vere trygge i trua. Vi tenkte mykje, men var ikkje sinte på Gud. Etter kvart såg vi at det var Gud vi var avhengige av for å meistre situasjonen.

OMSORG OG SORG. Uttrykket «Eg er Herren» frå Jes 45,5 aktualiserte seg for Aslaug Elin i denne tida.

– Ordet viste meg at Gud har kontrollen, ikkje vi. «Ja vel», tenkte eg, og mykje av uroa forsvann.

Aslaug Elin fortel om mange som bad for dei, og dei gjekk også til forbøn med den vesle.

– Dette var trygt og godt. Bortsett frå ein infeksjon som nyfødd har Elise aldri vore sjuk, det ser vi som bønnesvar.

Men den sorga Aslaug Elin opplevde som nybakt mor går aldri over.

– Det vert ikkje sagt så mykje om det, men dette er ei sorg som varer heile livet. Ho kjem i bølger, mest ved markeringar som bursdagar og skulestart. For då vert eg mint om at «sånn kunne også ho vore.»

Med glimt i auga seier Aslaug Elin at ho har vore tvillingmor tre gongar.

– Eg siktar til fasane då brørne til Elise nådde henne att i utvikling. Også det vekte ei slags sorg. Men i dag er sorga mildare enn ho var. Før Elise var ti, hadde eg ikkje klart å snakke om dette slik eg gjer no.

GUD VEIT. – *Oppmuntringar, får du det?*

– I samfunnsdebatten kjem velsigningane rundt born med Downs syndrom altfor lite fram. For vår del får vi ofte høyre at Elise betyr noko for folk. Ho er til velsigning både for oss og for andre.

«Før Elise var ti, hadde eg ikkje klart å snakke om dette slik eg gjer no.»

Oppmuntrande er også den enkle trua hennar.

– Elise trur på Jesus og har eit bønneliv, ho ber også høgt og synest det er fint å gå til nattverd. Ho er veldig glad i å syngje og opp- tre, og mange blir velsigna av det enkle vitnesbyrdet i songen hennar.

Aslaug Elin vil på ingen måte løyne at det å ha eit barn med nedsett funksjonsevne fører svært mykje ekstraarbeid med seg.

– Men Elise går i ferdiglagde gjerningar. Det har ordna seg med støttekontaktar og avlating, nesten før vi har bedt. Gud veit kva han vil med livet hennar. No går ho på folkehøgskule, og snart flyttar ho inn i eiga leilegheit, avsluttar Aslaug Elin Straume Kleven.

MINIANDAKT

SAMMEN I ØRKENEN

Har du vært i en åndelig ørken, eller er du der kanskje? Om Hagar i 1 Mos 16 står det: «Men Herrens engel fant henne ved vannkilden i ørkenen, ved kilden på veien til Sur» (vers 7).

Hagar hadde valgt å flykte fordi Sarai var hard mot henne. I den store fortellingen er hun ingen hovedperson, men hun var viktig for Gud. Så viktig at Herrens engel søkte etter henne og fant henne. Jeg tror Gud søker etter dem som lever i en åndelig ørken, og så inviterer han oss til å snakke ut i bønn. Vers 8: «Og han sa: Hagar, Sarais trellkvinne! Hvor kommer du fra, og hvor akter du deg hen?».

«En slik opplevelse tar oss ikke nødvendigvis rett ut av ørkenen»

For meg vitner dette om at den allmektige Gud ønsker å søke oss opp i vår ørken. Han spør oss hva vi tenker på og hvordan vi har det.

Etter at Hagar hadde opplevd dette, ga hun Herren et veldig fint navn: «Du er Gud, Gud som ser». Så undret hun seg og sa: «Har jeg her virkelig fått se ham som ser meg?» (vers 13). En slik opplevelse tar oss ikke nødvendigvis rett ut av ørkenen, men det er stor forskjell på å være alene eller sammen med Gud som ser deg.

RUNE ESPEVIK

FRA BIBELN:

1. Mosebok 16

DETTE ER SAKEN

Flere og flere mennesker vokser opp uten kontakt med kristne eller kirken. Kun 3 prosent av Europas befolkning oppsøker kirker i større eller mindre grad.

«Masse-evangeliseringens tid er forbi», skriver flere amerikanske nettsteder.

Vi tar opp temaet «vennskaps-evangelisering» i dette nummeret av Utsyn.

Ruben Lie Monsen er blant dem som flyttet til Alta for å drive kristent arbeid. Han skjønte fort at for å klare det, måtte han kaste «forkynner»-titlen, og bli «bare Ruben» – en kristen i sivil.

FOTO: BÅRD BØE

I SAKEN MØTER DU:

Ruben Lie Monsen i Alta, Finnmark.

Kristian Landro i Sauda, Rogaland.

Hans Kristian Skaar, leder for NLM Ung.

Fritjof Harald Strøm fra Bodø, Nordland.

Rekordfå mennesker oppsøker kirken og bedehuset.
Hvordan skal kristne likevel kunne påvirke folk med sin tro?

TEKST OG FOTO BÅRD BØE

KRISTEN I SIVIL

»
Snøen og kulden kappes om å vise seg sterkest i de mørke gatene i Norges nordligste universitetsby.

Sammen med kona og en håndfull unge voksne har Ruben Lie Monsen flyttet til Alta, i håp om at troen deres skal sette sitt preg på byen.

Til tross av at Alta har et av Norges dyreste kirkebygg – Nordlyskatedralen – er kirkebesøket i byen bare halvparten av gjennomsnittlig kirkebesøk i Europa, med kun 15,6 kirkebesøk per 1000 innbygger.

– Vi opplevde at vi fikk et kall til å reise hit, sier Monsen.

– *Hvordan opplevde dere det?*

– I startet tullet jeg bare med kona mi og sa at vi kanskje skulle flytte til Alta, men etterhvert ble det mer seriøst, ImF ble interessert og spanderte en tur opp. Da det ordnet seg med både leilighet og studieplass til Solveig, kona mi, opplevde vi det som et kall; alt la seg til rette.

Da Monsen reiste til Alta, var det som ImF-forkynner, i dag er han lærer.

– Det var flere grunner til at jeg sluttet som forkynner i ImF, men det var veldig befriende å bli kvitt den merkelappen, sier han, og fortsetter:

– Det er deilig å være «bare Ruben», en lærer. Raskt etter jeg

1.

2.

1. Ruben Lie Monsen, til høyre, har ansvar for undervisningen i husfellesskapet han går i. – En like stor del av kallet mitt består i å være en god far, ektemann og venn, som å tale, sier Monsen

FOTO: BÅRD BØE

2. I 2012 stod Hans Kristian Skaar på talerstolen under Ung Landsmøte og etterlyste ungdom som kunne tenke seg å flytte dit hvor det ikke er noen kristne. Resultatet ble at NLM ung i dag sender ut 40 indremisjonærer, der mange av dem driver med venne-evangelisering.

FOTO: ULARKIV

ble kristen, begynte jeg å tale. Mye av identiteten min som kristen lå i å være forkynner.

Nå har han tatt talerstolen ut av kirken og blitt det ei anna av de unge voksne som har flyttet til Alta, Mildrid Brekke, kaller «en kristen i sivil».

– Du har tatt talerstolen ut av kirka, Monsen?

– Det er Jesus sin brønnkant, som vi kan lese om i Johannesevangeliet kapittel 4. Vi møter folk der de er, sier Monsen.

Han trekker frem Luther sin kallsettikk som innebærer at det er en like stor del av Guds kall til mennesket å være flink i sitt arbeid, flink i hjemmet og i møte med andre medmennesker. Han har fått flere venner som han håper skal preges av den kristne troen hans.

– Jeg tenker ikke på det som en strategi for å gjøre folk kristne, men det er lettere å prege folk når man er venn med dem, sier Monsen.

Han innrømmer at det ikke er lettere enn å være forkynner på talerstolen.

Kristian Landro flyttet til Sauda fordi det var få kristne der. Han håper at et liv i lydighet til Jesus vil vise vennene rundt ham at Jesus er en det er verdt å satse på. FOTO: BÅRD BØE

– Det er lettere å holde en fasade 30 minutter på en talerstol, enn det er å holde en fasade hele dagen, sier Monsen.

SOVEROM-KRISTENDOM

De unge voksne i Alta er der på eget initiativ, uten noen formell tilknytning til NLM. Dette er imidlertid en type misjon NLM ung tidlig ønsket å satse på. Samme år som de ble en egen organisasjon, i 2012, stod Hans Kristian Skaar på scenen under UL og ettersøkte unge, kristne mennesker som ville slå seg ned steder det er få kristne.

Resultatet er at NLM Ung i dag står bak omtrent 40 unge folk som har slått seg ned nye steder.

For alle disse har det vært helt sentralt å bli venner med ungdom – det som med et litt oppbrukt begrep kalles «relasjonsbyggende arbeid».

– Vi ønsker ikke å slutte å drive møter, feire gudstjenester og lage kristne fellesskap, men i en tid som denne, der mange vokser opp uten kjenn-

«Det er mange som har meninger om kristendommen uten at de har lest Bibelen. En av nøklene våre er å få kobla folk på Bibelen.»

KRISTIAN LANDRO, SAUDA

skap til kristne og ikke av seg selv oppsøker talerstoler, så må vi opprette en talerstol der menneskene er, sier NLM ungleder, Hans Kristian Skaar.

«Dersom en blir venner med nye med en skjult hensikt om at de skal bli kristne, eller et underliggende krav om dette, så er det uetisk.», står det i Den norske kirkes strategiplan for Groruddalen kirke 2016.

– Er det uetisk å bli venner med folk bare for at de skal bli kristne, Skaar?

– Det er ikke uetisk, men jeg anbefaler folk å genuint ønske seg vennskap med andre. Jeg har ikke veldig sans for at det eneste målet med et vennskap er at det skal generere tro. For meg ligger det forkynnelse i å bare vise omsorg for mennesker, uavhengig av deres religiøse status, sier Skaar.

Ungdom i dag er ikke nødvendigvis mindre religiøse enn tidligere generasjoner, skal vi tro statistikken. Men om man leter etter unges religiøsitet i kirkene, vil det tegnes et dystert bilde.

– I praksis bruker ungdom omtrent like mye tid på

Fakta om Sauda

Sauda kommune er blant Norges mest gjennomsnittlige bygder når det kommer til religiøs aktivitet.

En typisk saudaboer blir døpt, viet, konfirmert, og begravet i kirken og møter opp i kirken omtrent én gang i året utenom dette, ifølge Statistisk sentralbyrå.

6 prosent av Saudas innbyggere tilhører et annet tros- eller livssynssamfunn enn Den norske kirke.

de samme religiøse spørsmålene som tidligere generasjoner. Forskjellen er at ungdom grubler over de store spørsmålene selv, på soverommet, og ikke i fellesskap med andre kristne, sier Skaar.

I 2015 lanserte ungdomsforskerne Sylvia Collins-Mayo og Dr. Pink Dandelion en undersøkelse, der et av de største funnene innebar at ungdom er mest religiøse på soverommene sine. Begrepet «bedroom christianity» (soverom-kristendom) ble etablert.

– Samtidig må vi erkjenne at det er mange som kommer til tro gjennom å se videoer på YouTube på soverommet, sier Skaar.

FLYTTET TIL SAUDA

Der mørket, snøen og kulden kjempet om å vise krefter i Alta, møtes fjellene, tåka og fjorden i Sauda kommune, en by der de fleste står i Den norske kirkes register, men de færreste har et forhold til den.

Hit flyttet familien Landro fra et av Norges mest kristne områder – Jørpeland.

«Det var flere grunner til at jeg sluttet som forkynner, men det var veldig befriende å bli kvitt merkelappen 'forkynner'»

RUBEN LIE MONSEN, ALTA

Målet til Kristian Landro er å få «koblet folk» på Bibelen. – De jeg ser blir kristne er alltid de som har fått et forhold til Bibelen, sier Landro.

FOTO: BÅRD BØE

– Hvorfor valgte dere Sauda?

– Det var få kristne her, og da det ordnet seg med både hus og jobb, opplevde vi at det var riktig å gjøre det, sier Kristian Landro.

Det var ikke først og fremst for å engasjere seg i etablert kristent arbeid at han og familien flyttet til Sauda.

– Vi måtte si at vi ikke kom til Sauda for å bli med å bygge på menigheten. Oppgaven vår er å lede mennesker nærmere Jesus..

La oss ta det fra starten, i 2010: Kristian Landro er barne- og ungdomsleder i NLM Region sørvest, og er på en bibelsamling der deltakerne skal gå gjennom Lukasevangeliet kapittel 10; kapittelet der Jesus sender ut 72 disipler og lærer dem hvordan de skal jobbe. I kapittelet står det i vers 6 om «fredens mennesker»:

«Bor det fredens mennesker der, skal freden deres hvile over ham».

Dette ble et nytt prinsipp for Landro, som ba Gud om å vise ham slike «fredens mennesker», en metode som benyttes av flere kristne og har fått navnet «Lukas 10-modellen».

Kirkebesøk i Europa

Bildet som tegner seg er ganske klart: De som sårest trenger å høre evangeliet; de som ennå ikke har hørt det, oppsøker ikke kirken og bedehuset. 97 prosent av Europas befolkning oppsøker ikke talerstoler, i følge Den europeiske sosialundersøkelsen. Det betyr at kun 3 prosent av Europas befolkning oppsøker kirker.

ESS 2015
European Social Survey

Han «fikk» tre personer, og begynte å være mye med dem. Han var like mye hos dem, som de var hos ham, og når de var der, lå alltid Bibelen til Landro på stuebordet. Vennene skjønte tidlig at han var kristen, skikkelig kristen. Målet var å finne ut om Gud jobbet med disse, fordi det å lede et menneske til tro er umulig uten at Gud jobber med det mennesket og gjør et mirakel og skaper nytt åndelig liv, ifølge Landro.

Et av hovedproblemene som dukket opp da Landro ble invitert inn i sosiale sammenkomster og turer av disse, var at han fra før hadde kalenderen full av kristne aktiviteter som møter og leirer.

– Jeg måtte snakke med sjefen min, Stian Bjørsvik, og forklarte han at jeg trodde Gud jobbet i disse relasjonene, og jeg ba sjefen om frihet til å prioritere disse.

I dag har Landro flyttet fra Jørpeland til Sauda for å fortsette jakten etter «fredens mennesker».

HUSKIRKE

Men altså: tilbake til Sauda 2017. Landro og to kamerater går gatelangs i en gammel, vernet del av Sauda by. Overskuddsgassene fra smelteverket i byen er satt i

Kristian Landro er leder for huskirken i Sauda. Hver uke samles de til gudstjeneste, en veldig fritt oppbygd samling med bønn, lovsang, undervisning og frie vitnesbyrd. Flere som går i huskirken har blitt stødigere i troen etter møtet med Landro.

FOTO: BÅRD BØE

flammer ut av en pipe, og lyser som et fyrtårn utover den lille byen som ellers er svøpt i vårmørket.

– Det er derfor vi er her, for å bytte ut mørket med lys, sier Landro.

De er på vei til huskirken som arrangeres hos et vennepar; Signe og Morten Valand – de bor i Sauda av samme grunn som Landro.

I kveld er de ekstra spente før huskirken, for en venn som ikke er kristen har sagt at han vil komme.

Inne i stuen lukter det av nybakte boller, og fersk frukt er kuttet opp på bordet. Også her ligger Bibelen fremme på stuebordet.

LYDIGHET

– Det handler om å leve i lydighet til Gud, sier Landro, og ser at journalisten ikke henger helt med.

Han forsøker å sette ord på oppdraget deres i Sauda.

«De skal kjenne meg på hvordan de elsker

hverandre», siterer han fritt fra Bibelen. For Landro handler det først og fremst om at livet hans skal peke mot Jesus, og at Gud gjennom dét skal forandre samfunnet.

– Det handle ikke først og fremst om et møte med et budskap eller en teori, men om et møte med et liv, Jesus i oss, sier han.

– Suksess i Guds rike handler ikke om resultater, men om lydighet til Jesus. Det handler om å ta kirken og fellesskapet inn i hverdagen, sier Landro.

Han siterer noe han lærte på et kurs på Fjellhaug:

– Hva er kirken, var spørsmålet vi stilte. Kirken er når du tar alle vers som skriver om «hverandre» i Bibelen – det bildet som tegnes, viser hva kirken er.

Han omtaler det som et radikalt, men ikke nytt kirkesyn, som løfter opp at kirken er noe så enkelt som det: fellesskapet mellom kristne.

– Dette handler bare om å ta i bruk det

lavkirkelige kirkesynet som Ludvig Hope snakket om, sier Landro.

Et slikt kirkesyn vil ifølge ham påvirke hele livet:

– Det påvirker hvordan jeg gjør jobben min, hvordan jeg er som far, ektefelle og venn.

– Dere forsøker å finne «fredens mennesker». Hva kjennetegner dem?

– De kjennetegnes ved at de er åpne og imøtekommende og på en måte aksepterer hele meg. Med mange, også andre kristne kan man snakke om alt, men ikke Jesus. Fredens mennesker kan man snakke om Jesus med også, uten å møte likegyldighet, sier Landro.

– Dette høres bare ut som utadvente folk?

– Det er kanskje noe i det. Fredens mennesker er ofte nøkkelpersoner inn i nye miljø. Mange mennesker kan gå gjennom hele voksenlivet uten å ville få seg nye venner. For å nå dem, må man finne noen rundt dem, i vennegjengen. Jeg tror fredens mennesker ofte er slike nøkkelpersoner, inn i nye miljø, sier Landro.

– Opplever du at de du møter er opptatt av religiøsitet og kristendom?

– Egentlig ikke. Eller, det er mange som har meninger om kristendommen, uten at de har lest Bibelen. En av nøklene våre er å få kobla folk på Bibelen.

MARKEDSANALYSE

Markedsinsitutttet A. C. Nielsen i Wisconsin er blant de mest fremoverlente universitetene i verden når det kommer til å forske på markedskrefter. Langt på vei har de samme mål som NLM og NLM ung – de ønsker å finne ut hvordan man på best måte kan nå brukere med et budskap.

Tidlig på 1800-tallet startet Charles Finney med store masse-evangeliseringskampanjer; en periode mange sier ble avsluttet med Billy Graham – med påfølgende diagnose: masse-evangeliseringens tid er forbi.

En nylig rapport fra A. C. Nielsen viser en tydelig utvikling: i en verden der man utsettes for flere og flere kommersielle budskap; så mange som 200-300 om dagen – er det én ting som blir viktigere: venners anbefalinger.

Sett fra den andre siden: venner får mer makt over andres valg enn tidligere, og ukjente avsendere får mindre.

– Vår oppgave er ikke å skape resultater, men å leve tett på Jesus. Så er det opp til Gud å gjøre noe med det. Og når ting først skjer, så kommer det til å bli stort, sier Kristian Landro.

BÅL I BYEN

Noen ganger i måneden tenner Fritjof Harald Strøm bål ved skulpturen på torget i Bodø. Ved bålet treffer han folk og snakker med dem om Gud.

TEKST FRIDA BLAKER OG LISBETH FJELL LEITHE

Fritjof Harald Strøm tenner bål i Bodø sentrum, i håp om at folk vil snakke med ham om Jesus. Han plasserer tre sammenleggbare benker rundt ei bålpanne, legger varme ullpledd på benkene og har bålkappe rundt seg selv. Kappa er full av speidermerker.

– Jeg har vært speider i hele mitt liv, forstår du, sier Fritjof.

– På kappa mi har jeg også ei Luther-rose, på størrelse med en stor pizza. Jeg har med meg kokt vann på termos, så de som vil kan få kaffe eller te eller solbærtoddy av meg.

SPURTE OM LOV

Fritjof søkte Bodø kommune, brannvesenet og politiet om tillatelse til å tenne bål i gnistsikker bålpanne. NLM Region nord betalte for bålpanna, benkene og annet enkelt utstyr han trengte.

– Ser du på dette som et kall fra Gud?

– Ja, det gjør jeg! Inntil Gud setter meg et annet sted skal jeg ha denne oppgaven, svarer Fritjof.

Fritjof Harald Strøm er 58 år gammel, er utdannet kokk og har jobbet som kjemiingeniør de siste tretten årene. Han bor i Gjerøy på Helgelandskysten, midtveis mellom Sandnessjøen og Bodø. Fritjof ble kristen for snart 40 år siden, under en vekkelse i baptistkirken i Risør. Nå har han en avtale med NLM Region nord om å jobbe frivillig inntil 70 prosent.

HYBEL PÅ TAKET

Det er 22 mil mellom Gjerøy og Bodø, så når Fritjof er i byen, bor han hos Lisbeth Fjell Leithe og mannen hennes. Lisbeth er ansatt i NLM. De har bygd en hybel til Fritjof «på taket».

– Vi deler fra Bibelen med hverandre, ber tidebønn eller annen bønn og oppmuntrer hverandre i tjenesten. Og når det kommer ungdommer eller andre på besøk, er det spennende å ha Fritjof med på laget, forteller

Fritjof har vært speider hele livet og kan smykke seg med mange speidermerker. På kappa si har han blant annet ei stor Luther-rose.

FOTO: PRIVAT

Lisbeth. – Da passer det også godt å invitere mennesker som ikke går i kirke eller bedehus. Mennesker kjenner seg verdsatt og respektert sammen med Fritjof.

– JEG BER FOR ALLE, JEG

Fritjof vil tenne hjerter i brann, og Efeserne 2,10 er et av bibelordene hans. Der står det at vi skal vandre i ferdiglagte gjerninger, sier Fritjof. – Jeg ber til Gud: «Vis meg hvem jeg skal prate med i dag.»

– Har du bedt for folk mens du har sittet på torget?

– Å ja, men ikke til frelse. Jeg ber for alle, jeg, også for prestene i kirken. Jeg møter alle slags folk på torget. Den første som satte seg ned hos meg, klaget over at homofile skulle få lov til å gifte seg i kirken. Men han visste ikke at jeg var kristen, sier han og fortsetter:

– Jeg møtte også en kar som hadde vært på Utøya. Og jeg møtte tre muslimske da-

mer med barnevogn. Vi drakk te og snakket sammen. Det var fint.

FYRSTIKKESKER MED BIBELORD

– Hvorfor inviterer du ikke heller folk inn på møter på bedehuset?

– Men hva var det Jesus sa? spør Fritjof kontant. Han sa: «Gå ut!»

– Gir du noe til dem du snakker med?

– De får små fyrstikkesker med håndskrevne bibelord oppi. Og heretter vil jeg dele ut kort med navnet mitt på. Og så ønsker jeg meg en lukket gruppe på Facebook. Til sommeren vil jeg ta med meg et lite bord og sette meg i glasshuset i Bodø. Der skal jeg spille sjakk og snakke med folk. Og så får vi se hva som skjer.

– Det er en kald verden vi lever i.

– Men Jesus vil tenne en ild i oss. Vi må spre ut Guds kjærlighet, sier Fritjof Harald Strøm.

LES EN GOD BOK I PÅSKEN

Francine Rivers

Ufattelig kjærlighet

229,-

California 1850: Gullgraving trakk både menn og kvinner til området. Menn solgte sin sjel for en pose gull. Kvinner solgte sin kropp for et sted å sove. Angel selges til prostitusjon som barn, og forventer

ikke annet enn at menn vil utnytte henne. Hun overlever ved å gjøre seg hard, men innvendig kjenner hun seg tom og død. Så møter hun Michael Hosea, en gudfryktig mann som vil adlyde Guds kall til å elske henne og ta henne til hustru. Angel stritter imot og kjemper med onde minner.

Francine Rivers har skrevet en fortelling som lever langt utenfor sin tidsramme. *Ufattelig kjærlighet* holder fram Guds ubetingede, helbredende og evige kjærlighet.

Francine Rivers

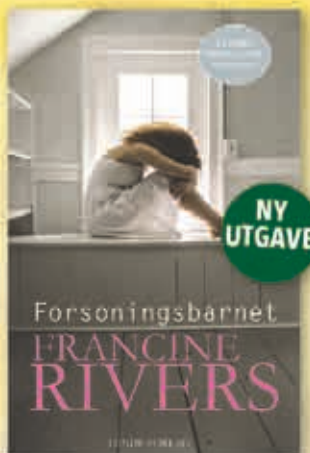
Forsoningsbarnet

229,-

Dina er forlovet med en kjekk mann og lever et velordnet liv i pakt med sin kristne tro. Da hun blir voldtatt blir tilværelsen hennes snudd opp ned, og plutselig står hun overfor sitt livs vanskeligste valg.

En fengslende roman som går tett på følelsene hos mennesker som står overfor abortspørsmålet. En bok som engasjerer både unge og voksne.

Francine Rivers har skrevet en beretning som griper leserens hjerte og blir levende i tankene. Med balanse og innlevelse tar *Forsoningsbarnet* opp et av de mest kontroversielle temaene i vår tid. Gjennom handlingen blir leseren ført inn i en erfaring som ryster, påvirker og forandrer.

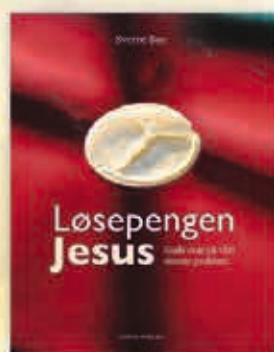
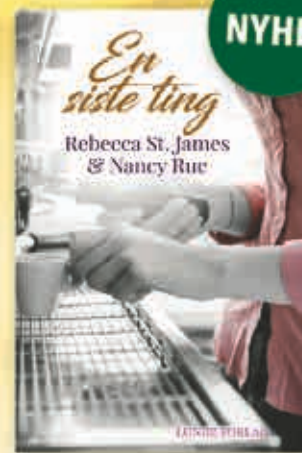
Rebecca St. James & Nancy Rue

En siste ting

329,-

«Så levde de lykkelig alle sine dager.» Det var slik Tara hadde tenkt seg det. Men forlovedens hemmeligheter endrer eventyret til et mareritt. Tara og Seth vokser opp i samme nabolag. Familiene deres er nære venner.

De kjenner hverandre så godt at de fullfører hverandres setninger, og nå står et eventyrlig bryllup for døren. Så oppdager Tara at Seth sliter med en avhengighet som potensielt kan knuse alle deres drømmer om felles lykke. Det blir en kamp for å redde det som reddes kan. Tara kommer i kontakt med tre eldre kvinner som med nøktern livsvisdom blir uvurderlige mentorer for henne. En moderne fortelling om å finne en retning gjennom sannhet og skam.

Sverre Bø

Løsepenge Jesus

Guds svar på vårt største problem

249,-

Målet med boken er å vise hvor aktuelt og mangfoldig Bibelens budskap er, særlig det som handler om det viktigste av alt: Jesu død på korset til frelse for oss. Jesu død og oppstandelse er et kjent tema. Men her vinkles det hele gjennom en rekke nokså uvanlige spørsmål, og originale illustrasjoner får frem overraskende sider ved påskeberetningen om lidelsen og oppstandelsen. Bøe spør blant annet hva vi kan lære av vakre blomster som prestekrager, eller av enkle barneleker som et Brio-tog.

Fredrik Wisløff

Med Ham til Golgata

199,-

En bok om påskens hendelser. Fredrik Wisløff leder oss gjennom fastetiden og frem til Jesu

død på Golgata. Boken er beregnet for lesning i fastetiden, men kan også brukes som andaktsbok ellers i året. Dette er en klassiker utgitt første gang i 1934. I denne utgaven er språket forsiktig bearbeidet og bibeltekstene hentet fra Bibelselskapets oversettelse 1978/1985.

Boken er utgitt på Luther Forlag.

Anne de Graaf

Småbarnas bibel-fortellinger

249,-

Barna vil elske bokas fargerike bilder og innholdsrike fortellinger. Hver historie åpner opp for spørsmål og samtale – og kaller på smilet.

Anne de Graaf har lagt tekstene tett på den bibelske originalen og samtidig trukket temaene inn i barnas nære virkelighet. En bok som byr på 450 sider med full oppmerksomhet.

Illustrert av José Pérez Montero. Alder 3-7 år

LUNDE
FORLAG

Kjøp bøkene i din lokale bokhandel eller direkte fra forlaget

Epost: post@lundeforlag.no • www.lundeforlag.no • Telefon: 22 00 73 50

Fri porto ved ordre over kr 400,-

BØNNEEMNER

Mandag: Be for NLM ung sitt arbeid blant barn og unge. Be om frivillige ledere og for ungdomslederne i regionene.

Tirsdag: Be for NLMs arbeid i Sør-Amerikaregionen. Be om at familieprosjektene kan forandre livet til både barn og voksne.

Onsdag: Be om at vi blir bevisste på givertjeneste og forvalteransvar. Be om visdom til å forvalte pengene godt.

Torsdag: Be for NLMs barne- og ungdomsskoler. Be om et godt semester for elever og ansatte.

Fredag: Be om at budskapet blir forkynt til frelse og fornyelse på påskens arrangementer. Be for talere og ledere.

Lørdag: Be for regionarbeidet i NLM, for regionstyrene, foreningsarbeidet og barne- og ungdomsarbeidet. Be for ansatte og frivillige medarbeidere.

Søndag: Be for forkyrnerne på landsplan. Be om fornyelse og glede i tjenesten og om at nye mennesker får møte Jesus.

ROSEMALINGSKURS PÅ BARNEFORENING I ÅMLI

FOTO: SIV T. EPPELAND

Dølemoklubben barneforening i Åmli i Aust-Agder tilbød denne våren kurs i rosemaling. Rosemaler Ellen Ramse fra Tovdal, ga et lite innblikk i teknikker og fargevalg.

Det hele startet opp etter nyttår, og medlemmene i foreningen snekret hver sin ting som de skulle rosemale. Det ble snekret krakker, skopussekkasser og barbiesenger, forteller Region sør på sin nettside.

i Les mer og se film om månedens misjonsområde på nln.no.

SØR-AMERIKA

Månedens misjonsområde

Misjonssambandet har i dag arbeid både i Peru og Bolivia. NLM startet sitt arbeid i det sørlige Peru i 1978. Som et resultat av arbeidet ble Iglesia Evangélica Luterana – Perú (IEL-P) dannet i 1995. Like lenge har NLM arbeidet med bistand og menighetsbygging i Bolivia.

IEL-P i Peru har i dag 30–40 menigheter og møteplasser. Som en følge av arbeidet i Bolivia ble den nasjonale kirken ICEL (Iglesia Cristiana Evangélica Luterana) dannet i 1997. ICEL har 20–30 menigheter og møteplasser.

NLMs misjonærer arbeider i dag innen bibelundervisning, oppfølging av pastorer, øvrig lederopplæring, rådgivning både for lokalmenigheter og kirkeledelse sentralt, samt prosjektarbeid.

FOTO: ANDREAS BAKKE

i

Utsyn kommer 16 ganger i året

Pris: kr 540

Ungdomspris*: kr 378

(*under 26 år)

Utlandet: kr 324 i portotillegg

Kontonummer: 8220 02 90905

Bestilles i Utsyns abonnementsavdeling. Abonnementet går til det blir oppsagt. Utsyn kan også bestilles på cd.

ISSN: 0802-1716

Annonsepriser:

kr 10,00 (kr 15,00 i Utsyn med regionsider) per spaltemillimeter på annonseside.

PINSEDAGSBØN FOR DEI MINST NÅDDE

– Misjonsoppdraget er enno ikkje fullført, så ein bønnedag for dei folkegruppene som er minst nådde, er veldig viktig, seier leiarnar for NLM utland Hjalmar Bø.

TEKST PER OVE AARSETH

Forbøn for dei minst nådde stod òg i sentrum då Misjonssambandet og Norea la opp til tilsvarende forbønsmarkeringar i fjor. No oppmodar dei foreiningar og forsamlingar om å gjere det same ein gong til, 1. pinsedag 2017.

– Då vi snakka om dette for eit år sidan, oppdaga vi at eit nettverk i USA hadde gjort noko som tilsvarende det vi tenkte på. Vi tok kontakt, og dei helsa oss velkomne til samarbeid, fortel Bø. Han vonar fleire både her i landet og

Hjalmar Bø oppfordrar til forbøn for dei minst nådde 1. pinsedag. FOTO: MARIUS BERGERSEN

internasjonalt vil gå inn for denne bønnedagen.

Misjonsarbeid som rettar seg mot dei minst nådde, går ofte føre seg i sensitive område, så informasjon kan vere vanskeleg. Men informasjonsmateriell for bønnedagen er under utarbeiding, og forsamlingar, foreiningar eller einskildpersonar kan få det frå næraste regionkontor når 1. pinsedag nærmar seg.

BARNEBASAR GA 50 000 TIL MISJONSARBEIDET

Det kom inn 50 500 kroner til arbeidet i NLM då MAX-klubben på bedehuset Saron på Bryne arrangerte basar no i vår.

For MAX-klubben, som held til i bedehuskjellaren og har samling kvar tysdag, er basaren ei årleg storhending. Til møta i klubben kjem det som oftast rundt 25 jenter og gutar, og i periodar har frammøtet vore endå høgare.

– Vi som leier dette arbeidet, er gamle, men foreldra til borna hjelper oss og seier at vi ikkje må slutte. Vona vår er at yngre lagsleiarar snart vil overta ansvaret. Det som inspirerer er å sjå iveren til deltakarane og å høyre oppmuntringa frå foreldra deira, smiler Alvin Aarbakke (82) som har vore leiar i 58 år.

Her gjeld å få orden på nummerrekkefylgja.

FOTO: PER OVE AARSETH

MAX-klubben på Bryne kom gong i 1930-åra, men krigen gjorde at det var opphald nokre år.

PER OVE AARSETH

GOD SØKNING TIL FJELLHEIM

Rektor Thor Fremmegård kan informere om at det til nå er 52 elever som har sagt ja til å gå på Fjellheim bibelskole i Tromsø neste år.

– Vi ventar fortsatt på svar fra sju-åtte stykker, sier han. – Det var cirka hundre søkere til sammen. Dette er litt færre enn forrige skoleår, men flere enn for to år siden.

Til Bibel- og formidlingslinjen er det sju-åtte søkere som har tatt imot plass. Dette er en linje for dem som kjenner på et ønske eller et kall til vitnetjeneste. Rektor håper at det kommer et par søkere til på denne linjen før skolestart til høsten.

verden for kristus

NORSK LUTHERSK
MISJONSSAMBAND

LEDIGE STILLINGER, NORGE:

LEDIGE STILLINGER INFO-AVDELINGEN

NLMs informasjonsavdelingen har tre ledige stillinger og søker etter redaksjonsleder, journalist og grafisk designer (engasjement).

Søknadsfrist: **24. april.**

Tiltredelse: **etter avtale.**

LÆRERE I ULIKE FAG

Lundeneset vgs. søker lærere i norsk, servicefag, matematikk, naturfag, spansk og geografi.

Andre fag kan også være aktuelle.

Søknadsfrist: **18. april.**

Tiltredelse: **august 2017.**

STILLINGER I BARNEHAGE

Solheim barnehage i Stavan-ger søker pedagogiske ledere og fagarbeider/pedagogisk medarbeider.

Søknadsfrist: **30. april 2017.**

Tiltredelse: **etter avtale.**

PEDAGOGISK LEDER

Tryggheim barnehage i Sykkylven søker 100 % stilling pedagogisk leder.

Søknadsfrist: **7. april 2017.**

Tiltredelse: **7. august 2017.**

LEDIGE STILLINGER, UTLANDET:

PROSJEKTRÅDGIVER ETIOPIA

NLM bidrar med personell og ressurser for å redusere barn- og mødredødelighet i det østlige Etiopia. Prosjektet har blant annet en jordmor som jobber på sykehus i Ginnir.

Søknadsfrist: **20. april**

Tiltredelse: **etter avtale.**

KONSULENTER MONGOLIA

NLM søker etter prosjekt-konsulenter til Mongolia

Søknadsfrist: **snarest.**

Tiltredelse: **høsten 2017 eller januar 2018.**

FULLSTENDIGE UTLYSNINGER:

nlm.no

MÅNEDENS
MISJONSOMRÅDE

Sør-Amerika

April 2017

Vil du at flere barn i Sør-Amerika skal bli kjent med en Gud som elsker dem?

Bli landfadder til Sør-Amerika.

Bli fast giver på nlm.no/fastgiver

NLM UNG SØKER ETTER KANDIDATER

Valgkomiteen i NLM ung er i gang med å finne kandidater til landsstyret, valgkomiteen og kontrollkomiteen i NLM ung. Disse skal presenteres og velges under NLM ungs årsmøte som er i siste helga i oktober.

– Vi ønsker derfor tips til kandidater fra dere. Send oss navn og gjerne en kort begrunnelse på e-post til: andreaspost@gmail.com innen 15. april, oppfordrer Camilla Fidje og Andreas Norbye i valgkomiteen.

BRUKTE FRIMERKER

Det er stadig behov for brukte frimerker. Derfor takker vi alle som sender oss jevnt og trutt.

Sendes til:
NLM v/Ådne Solheim, Sinsenveien
25, 0572 Oslo

Valgkomiteen for NLMs generalforsamling i 2018 består, fra venstre, av: Andreas Myklebust, Kjetil Apeland, Gjermund Viste, Endre Stene, Vegard Svendsen og Snefrid Axelsen.

FOTO: FRIDA BLAKER

VALGKOMITEEN I GANG

Nå kan du være med og påvirke sammensetningen av styrer og råd i Misjonssambandet. Valgkomiteen ønsker forslag på kandidater til valgene på generalforsamlingen i 2018.

TEKST ARNE SÆTEREN

Valgkomiteen hadde sitt første møte i februar. Endre Stene ble valgt til leder og Kjetil Apeland til nestleder. Sekretær er Andreas Myklebust. Ellers består komiteen av Vegard Svensen, Snefrid Axelsen og Gjermund Viste.

OM ET ÅR. Valgkomiteen skal innen mars/april neste år lage en innstilling med kandidater til hovedstyret, kontrollkomiteen og valgkomiteen for generalforsamlingen i 2021.

– Vi vil svært gjerne ha forslag på kandidater til alle disse vervene. Alle regionstyrer, misjonsfelleskap og enkeltpersoner tilknyttet NLM kan lansere kandidater både fra sin egen region og fra andre regioner. Vi vil gjerne ha litt flere opplysninger enn bare navnet på kandidatene, samt en begrunnelse, sier leder Endre Stene, og viser til at det på NLM.no er laget en egen side med et skjema som kan brukes til å foreslå kandidater. Frist for å sende inn forslag er 1. juni.

– Vi vil be om forbønn for hele prosessen. Bønn er, som i alt annet, det viktigste vi gjør, sier Stene.

FIRE FASTE. Til hovedstyret skal det velges fire faste medlemmer for seks år og fire varamedlemmer for tre år.

Blant hovedstyrets faste medlemmer går disse ut: Reidar Bøe, Gunnar Indrebø, Lars Gaute Jøssang og Håvard Måseide. Gjensstående medlemmer, valgt i 2015, er: Knut Espeland, Thor Fremmegård og Kjartan Urangsæter Åsebø.

Til kontrollkomiteen skal det velges ett fast medlem for seks år og ett varamedlem for tre år. Gunhild Koch går ut av komiteen, mens Arvid Gusland og Verner Larsen sitter i tre år til.

Alle medlemmene i valgkomiteen velges for tre år av gangen slik at hele den sittende komiteen går ut. Se sammensetning foran i artikkelen.

KAN GJENVELGES. Verken til hovedstyret, kontrollkomiteen eller valgkomiteen er det grenser for hvor mange valgperioder medlemmene kan sitte. Alle som nå går ut av disse styrene/komiteene kan derfor gjenvelges. I følge NLMs grunnregler er det bare menn som kan velges til hovedstyret, mens til de andre komiteene er også kvinner valgbare.

VIL STYRKE FAMILIEN

Familiestyrringsprosjektet (PDFF) i Peru er nå inne i sitt tredje år, og i februar i fjor ble arbeidet utvidet til også å omfatte høyfjellsbyen Juliaca.

De har stadig mer aktivitet, og de kommer inn i flere skoler og får jobbet med flere barn.

Arbeiderne i prosjektet møter barn som har opplevd grove overgrep fra mennesker i nære relasjoner, men også fra lærere i de skolene hvor prosjektet arbeider. Prosjektets arbeidere prater med barna, og etter mistanke om misbruk eller vold henviser de elever videre til skolepsykologen, eller annen offentlig psykolog. Mange av aktivitetene i skolene gjøres sammen med frivillige og praktikanter som går siste året på psykologistudiet ved et av byens universitet.

I februar 2016 satte man også i gang i Juliaca, en by som ligger 3825 meter over havet. Den har i underkant av 300 000 innbyggere og vokser mer og mer for hvert år.

I løpet av det første året har de startet på fire

Familiestyrringsprosjektet (PDFF) i Peru arbeider i flere skoler.

FOTO: PDFF JULIACA

skoler – med hovedtyngden på en skole, Martin Lutero. Denne skolen ble startet av NLM, men er nå en offentlig skole med cirka 300 elever.

Prosjektet får mange gode tilbakemeldinger fra elever, foreldre og lærere. Etter samtale med barna er det tydelig at det er et stort behov for kunnskap rundt seksuelle overgrep og vold i denne høyfjellsbyen.

DANIEL EIKEN

Christian Lilleheim er hovedpastor i Salem i Bergen.

FOTO: BÅRD BØE

FORSAMLINGER SKIFTER NAVN TIL KIRKER

Både i Bergen og Hamar blir NLMs fellesskap til kirker.

Nå heter det verken Salem i Bergen eller NLMs fellesskap i Hamar «misjonsforsamling». Det som inntil nylig har hett Salem misjonsforsamling Bergen, heter nå Salem misjonskirke NLM Bergen.

– Vi ønsket å vise vår tilknytning til NLM og at misjon ligger i vår identitet. Dessuten vil vi ha et navn som kommuniserer klart hva vi driver med, forklarer Lilleheim.

Han mener at det å ha ta inn «kirke» i navnet er naturlig ut fra den virksomheten NLMs forsamlinger har.

På Hamar skifter man navn fra NLM Hamar misjonsforsamling til NLM Hamarkirken. I midten av mars ble navneskiftet markert på en gudstjeneste.

– Det er en del av et strategidokument vi har arbeidet med det siste året. I fjor ba årsmøtet oss om å se på navneskifte, og styret gjorde en grundig prosess rundt dette. Et enstemmig årsmøte vedtok skifte av navn, sier forsamlingsleder Ole Kristian Sameien.

ANDERS ARTMARK AANENSEN

NY REKTOR VED DANIELSEN VGS. I BERGEN

Birger Danielsen (bildet) er ansatt som ny rektor ved Danielsen vgs. i Bergen.

Birger Danielsen er født i 1978 og har vært ansatt ved skolen siden 2006, størstedelen av tiden som inspektør ved siden av undervisningsoppgaver innenfor samfunnsfagene. Han overtar 1. juli etter Bård Hauge som blir pensjonist.

«Ungpikene» i Daggyr kvinneforening har etterhvert blitt voksne damer.

FOTO: ASLAUG GALTEND

ETTERLYSER TIDLIGERE MEDLEMMER

Daggyr kvinneforening startet opp som en «ungpikeforening» i Kristiansand for 50 år siden. Og siden har ungpikene bare fortsatt og fortsatt. Noen har sluttet underveis og nye har kommet til. I dag har foreningen 18 medlemmer, tre av dem har vært med fra starten.

50-årsjubileet markeres med fest i Misjonshuset i Kristiansand mandag 8. mai. Arnhild Westman taler. Hun har vært med i Dag-

gyr. Alle tidligere medlemmer av kvinneforeningen vil bli invitert. Magnhild Vetthus forteller at de har funnet mesteparten av adressene, men noen mangler. Hvis du har vært med i Daggyr kvinneforening og ikke fått brev med invitasjon til jubileumsfesten, så må du ta kontakt. Send E-post til magnhild.vetthus@gmail.com eller til aslaug@galteland.no

ELLEN SØRLIEN

«Det er viktig å huske på hvor viktig kristen tro har vært for formingen av vårt samfunn. Det er også viktig å ha et verdigrunnlag i møte med andre kulturer.»

ERNA SOLBERG

Mye mer enn skole

Se oversikt over skoler og utdanningstilbud på
nlmvgs.no

Vil du jobbe innen
misjon, skole, menighet eller kirke?

Søk før 15. april

Fjellhaug
internasjonale
Høgskole

www.fih.fjellhaug.no

VI ØNSKER AT DU SKAL
BLI UTRUSTET TIL Å
LESE, LÆRE & LEVE
GUDS ORD

Bibelskolen
Fjellhaug

www.bibelskolen.fjellhaug.no

Vi trenger å møte Jesu kjærlighet gjennom andre mennesker.

Gir håp

– Å sniffe lim er en forferdelig måte å ruse seg på, forteller Douglas Masheti. Han vet hva han snakker om.

TEKST ESPEN OTTOSEN

DOUGLAS MASHETI
Musiker

Alder: 34 år

Bostad: Nairobi

Sivilstand: Gift. Et barn på femten måneder.

Aktuell: Arbeider som musiker og som frivillig i den lutherske kirkens diakonale arbeid i slummen i Kawangare.

Douglas Masheti vil vise Jesu kjærlighet til mennesker i slummen i Kawangare hvor han selv vokste opp.

FOTO: ESPEN OTTOSEN

Langt over en million mennesker lever i slummen i Nairobi. Her er de fleste husene bygd av bølgeblikk. De færreste har fast jobb. Mange er smittet av hiv. For tusenvis er livet en eneste kamp for det daglige brød.

Douglas Masheti vokste opp i Kawangare, et av de mindre slumområdene i Nairobi. Han hadde seks søsken. Moren var driftig og drev forretninger. Faren tok ulike dagjobber. Douglas tror at familien hadde det bedre enn mange andre. Barna fikk skolegang.

Men så døde moren til Douglas. – Da ble alt vanskelig. Far tjente for lite, og det ble umulig for oss å fortsette på skolen, sier Douglas. Dermed startet han å tigge.

SNIFFET LIM

– Det som skjedde med meg, ser jeg også at skjer med mange andre i dag. Mange unge i slummen drømmer om å slippe unna. Den enkleste måten er rus, sier Douglas. Selv begynte han å sniffe lim med venner for å flykte fra det trøstesløse livet. Han sluttet å reise hjem til faren, og begynte å leve på gata. Han jaktet på småjobber eller stjal noe for å overleve.

» – Jeg levde på gata i ni år, sier Douglas.
– Å sniffe lim er en forferdelig måte å ruse seg på. Noen ganger våknet jeg og oppdaget at jeg hadde svelget lim.

Veien til et annet liv begynte med at Douglas møtte kristne som søkte ut i slummen for å hjelpe. I den lutherske kirken midt i slummen var det noen misjonærer som ville gjøre noe for de aller fattigste.

– Jeg møtte Jesu kjærlighet gjennom disse menneskene. De tilbød meg rehabilitering. Jeg hadde mange tilbakefall, men de ga meg ikke opp. Prosessen tok nesten to år, sier Douglas. Da han kom ut av rusavhengigheten, gikk han i gang med å fullføre grunnskolen. Det tok flere år.

HUNDRE PERSONER – ETT TOALET

Jeg møter Douglas en lørdag formiddag i den lutherske kirken i Kawangare. Her arbeider han som frivillig. I tillegg til selve kirkebygningen, er det små og store bygninger på området. Når jeg kommer er det opplegg for barn – med lek, sang og undervisning. I tillegg får de mat. Det er også undervisning i hygiene og andre temaer for en gruppe kvinner.

– Vi prøver å oppmuntre mennesker. Når jeg forteller om livet mitt, om hvordan ting har blitt forandret, så får mennesker håp. Menneskene jeg møter ser at jeg har familie og lever et vanlig liv, selv om jeg har levd på gata, sier Douglas.

Etter at vi har pratet en stund, tar Douglas meg med på en liten omvisning i slummen. Han forteller at et typisk hus er på omkring ti kvadratmeter. Det deles gjerne av et forheng som skjuler madrassene og sengetøy.

– Det kan bo opp mot ti personer i et slikt hus, sier Douglas. Han peker på et lite, frittstående rom som ligger et stykke unna og forteller at det er toalettet. – Det er det omtrent hundre personer som deler.

KIRKEN VAR IKKE FOR MENN

Moren til Douglas var opptatt av at hun var kristen – og hun gikk i kirken. Men det påvirket ham ikke så mye. Som ung gutt lærte Douglas at kirkegang var noe for kvinner og barn.

– Jeg visste at vi var kristne, men jeg hadde aldri møtt Jesu kjærlighet på en konkret måte. Å bli vist kjærlighet i kirken var det som forvandlet livet mitt. Da merket jeg at han som er i dem er full av kraft. Jesus møter oss jo ikke her i livet på en synlig måte. Vi trenger å møte Jesu kjærlighet gjennom andre mennesker.

Daværende SR, nå leder for bibelskolen

1.

Teft Familie, ble kjent med Douglas i 2007. Da var det politiske uroligheter i Kenya. I Nairobis ulike slumområder var det opptøyer. Kirker ble satt i brann. Flere ble drept. Som stedlig representant for NLM fulgte han situasjonen nøye.

– På denne tiden arrangerte Douglas blant annet fotballkamper i slummen mellom ulike etniske grupper for å senke spenningene, forteller han. Etter ti års vennskap med Douglas har han latt seg imponere av mannens sterke integritet. – Douglas endret kursen fordi noen brydde seg om ham. Det har inspirert ham. Dessuten vet han hva han snakker om når han møter folk som lever i slummen.

FREMFORER EN SANG

Dagen etter at jeg møter Douglas, kommer jeg tilbake til Kawangare for å delta på gudstjeneste. Den starter klokken ti, og da er kirken bare halvfull. Men i løpet av de neste timene fylles kirken til randen. Ved mikse-

pulten foran i kirken sitter Douglas. Han er med og spiller til fellessangen, og under gudstjenesten fremfører han også en sang.

– Noen av oss ungdommer i kirken startet et band i 2005. Det heter The Conquerors (som betyr «de som overvinnes»). Det begynte med at vi sang under gudstjenesten. Etter hvert fikk vi vist tillit fra kirken og fikk lov til å bruke kirkens instrumenter for å øve, forteller Douglas.

I dag er det blant annet musikk Douglas tjener penger på. Han deltar på ulike arrangementer, brylluper og konserter. Ibland spiller og synger han alene, ibland sammen med andre. Og i 2011 holdt han, sammen med kameratene i The Conquerors, konsert på UL i Kongeparken.

FORUNDRET OVER NORDMENN

– Første gang jeg var i Norge, var jeg veldig forundret over hvor mange nordmenn som ikke så lykkelige ut, selv om de hadde alt, sier

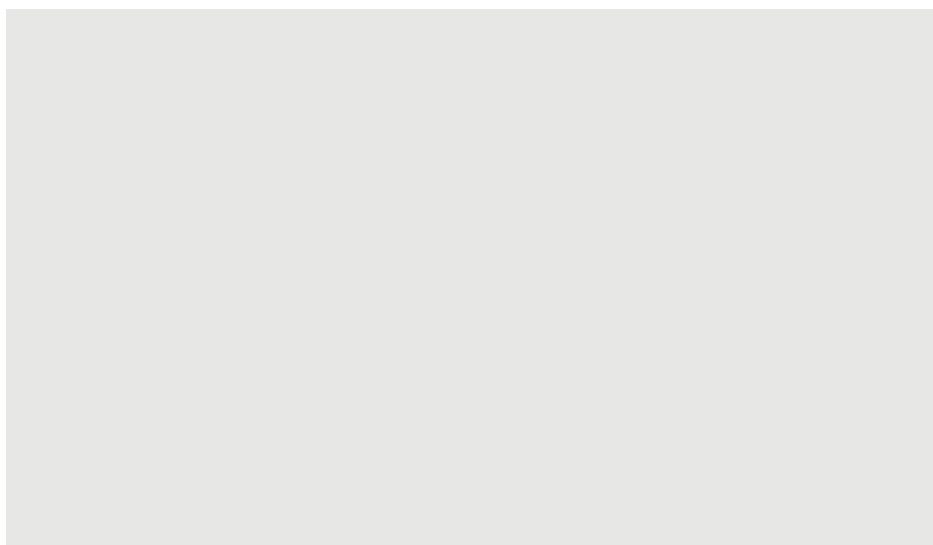

Her i slummen er folk veldig fattige, men vi ler og prater når vi møtes på bussen.

DOUGLAS MASHETI

2.

3.

Douglas. Han understreker at det var veldig oppmuntrende å få en invitasjon fra NLM og muligheten til å delta på UL i Kongeparken. – Det ga oss masse energi til å fortsette med musikk, sier Douglas.

Douglas er opptatt av at nordmenn er veldig heldige – eller velsignet, som han sier. Folk har mat. Det er rent vann i springen.

– En av dem jeg snakket med i Kongeparken fortalte at han hadde forsøkt å ta livet sitt. Det til tross for at han var pilot og hadde en høy lønn. Det syntes jeg var helt utrolig, men etter hvert har jeg skjönt at det ikke er nok å ha alt. Du trenger noe mer. I Norge så jeg tomhet. Det folk mangler er Jesu kjærlighet, sier Douglas.

I tillegg til UL-besøket i 2011, har Douglas hatt et lite studieopphold i Norge. Da studerte han musikk. For å komme til forelesningene, måtte han ta toget.

– Det var veldig annerledes. Ingen sa noe. Og mange så veldig sure ut. De virket ensomme. Her i slummen er folk veldig fattige, men vi ler og prater når vi møtes på bussen, sier Douglas.

I FENGSEL

I dag er Douglas småbarnsfar. Han bor i en leilighet omtrent en mil unna slummen med kona si og deres ettåring. Men omtrent hver dag reiser han tilbake til slummen – for å bety noe for menneskene som fortsatt lever der.

– *Hvordan er situasjonen for søsknene dine og faren din?*

– Faren min bor fortsatt i Kawangare, og noen av oss hjelper ham innimellom med husleien. Men vi planlegger å hjelpe ham med et lite hus der han kommer fra utenfor Nairobi. Søstrene mine giftet seg tidlig og har det ganske bra. En av brødrene mine kom borti rus, og begynte å selge marihuana, og han har nå vært fengslet i ti år. Men den andre broren min har det bra, sier Douglas som er glad for at den ene søsteren er aktiv i kirken.

– *Hva tenker du er viktigst med å være kristen?*

– Det er håpet. Vi mennesker er ikke her på jorden så lenge. Og uansett hva du samler deg, så vil du forlate alt her. Men Jesu håp har han lovet oss evig liv. Det er håpet vårt.

1. Omtrent hver søndag spiller Douglas under gudstjenesten. Denne søndagen fremfører han også en sang.

2. Dette lille skuret er toalettet til omkring 100 personer i Kawangare.

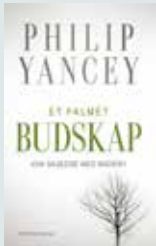
3. (Fjernet pga. sensitivt arbeid.)

FOTO: ESPEN OTTOSEN

ANMELDELSER

Litteratur / Musikk / Skjerm

PHILIP YANCEY
ET FALMET BUDSKAP.
HVA SKJEDDE MED NÅDEN?
 Luther forlag

For snart 20 år siden skrev journalisten Philip Yancey en banebrytende bok, *Nådens gåte*. Den fikk stor betydning for mange mennesker. Nå har

Yancey kommet med en ny bok, hvor han spør hva som har skjedd med nåden. Det er ikke Guds nåde han stiller spørsmål ved, men kristnes evne til å formidle den til mennesker som står utenfor det kristne fellesskapet.

Det sekulære samfunn, sier Yancey, opplever evangelisk kristne som kalde, dømmende og ekskluderende. Nådebudskapet mister troverdighet når de som skal formidle den velger å gjøre det på en selektiv måte. Med henvisning til Paulus' respekt i møte de atenske menn, utfordrer han oss på hvordan vi ser på dem som ikke bekjenner kristen tro. Ser vi på dem som mennesker som tar feil, eller mennesker som er på rett vei, men som har gått seg vill? Det er tydelig at Yancey her har et postkristent samfunn i tankene, og det er så absolutt relevant i vår norske kontekst.

Yancey mener vi trenger en sterkere tilstedeværelse i (andre) vanlige menneskers liv. Han sammenfatter dette i tre modeller – pilegrimen, aktivisten og kunstneren. På forskjellig måte synliggjør de nåden i vår sekulære samtid.

Der Yancey for 20 år siden ga oss hjelp til å se nådens aktualitet i vår tid, kan *Et falmet budskap* være et viktig tankekors for oss hvordan vi formidler denne nåden videre. Det er ikke sikkert denne boken får et like stort publikum som *Nådens gåte* gjorde, men jeg håper det ikke er langt unna. Vi trenger å utfordres på denne bokens selvransakende tema!

EIVIND JÅTUN

SIGMUND STOKKELAND
TANKER PÅ NÅDEVEIEN
 Sambåndet Forlag 2016

Gjennom 121 korte betraktninger i prosa og poesi deler forfatter Sigmund Stokkeland av sin erfaring gjennom et langt

kristenliv. Hvert stykke innledes av en bibeltekst.

Sentralt i hverdagstankene står det viktigste i kristentroen – frelsen i Jesus. Forfatteren uttrykker det slik: «... vi kan (...) ikke streve oss til frelsen, vi kan bare ta imot den» og «Alle som har tatt imot Jesus, er Guds nådebarn ...»

*«Boken er en trøst
 for troende og en
 invitasjon til Jesus
 for alle.»*

ASBJØRN STIGE

Erfaringsordene avslører en tillit til Guds ord, peker på det sentrale i troen, og er en hjelp til å huske hva som er grunnlaget for kristenlivet – Jesus, og alt vi har i ham.

Boken er en oppmuntring og trøst på «nådeveien» mot himmelen – i lette og tunge dager. Den er en trøst for troende og en invitasjon til Jesus for alle. «Vi trenger vel alle et godt tilfluktsrom når krigen raser i vårt indre. Da trenger vi å se at vi er rettfærdiggjort i Jesus Kristus og hans frelsesverk på korset.»

Boken har 12 illustrasjoner av Aslaug Steen.

Boken anbefales for voksne – også som gavebok.

ASBJØRN STIGE

– SKAL IKKE HA KRIGSPOSITUR

Nyvalgt styreleder i det konservative nettverket «Frimodig kirke» vil først og fremst være oppmuntrende og støttende og ikke drive med kirkekamp.

TEKST INGUNN MARIE RUUD, KPK

Konservative prester, proster og kirkemøtmedlemmer stiftet kirkenettverket «Frimodig kirke» (FK) i Storsalen i Oslo mandag 20. mars.

– Dere kommer ikke til å se meg i krigspositur i avisene. Poenget er ikke å løfte fram polemikken men gi hverandre frimodighet i den kirken man står i, sier Svein Granerud (bildet).

Den 67 år gamle Normisjon-veteranen ble klapet inn som eneste kandidat til styreleder vervet.

– Det er ikke polemikk, kirkekamp og kirkepolitikk som er drivkraften, men å være støttende og positive til medarbeidere som står i Den norske kirke, men opplever at situasjonen er krevende, sier Granerud.

Styrelederen minnet forsamlingen på at de har vært med og skape et nettverk, ikke en organisasjon.

– Nettverket har sin styrke i det dere gjør sammen. Det vi trenger er et nettverk der vi gjør hverandre gode og frimodige, sier Granerud.

FLERTALL AV PRESTER. Våren 2016 skrev 280 ordnerte prester under en erklæring til Kirkemøtet og Bispemøtet der de advarte mot å åpne for kirkelige viselser av likekjønnede par.

Da rundt 100 av dem møttes i oktober så de behov for å danne et formelt nettverk på luthersk grunn for dem som støtter den klassiske kristendomsforståelsen.

– Nettverket er viktig fordi det er mange medarbeidere i Dnk som ønsker å være glade medarbeidere, men som synes at kirkesituasjonen er krevende, sier Granerud.

– De kan få oppmuntring og støtte ved å være i et nettverk der de ser at de er flere, fortsetter han.

Blant de 150 påmeldte til stiftelsesmøtet av «Frimodig Kirke» (FK) var det folk fra alle bispedømmer bortsett fra Nidaros, ifølge Rolf Kjøde, som har vært en av frontfigurene for nettverket. Han forteller at blant de påmeldte er flertallet prester eller representanter for andre kirkelige ansatte.

?

Hvorfor
måtte Jesus dø?
Kunne ikke Gud
bare fjerne all
synd?

- Superfredrik68

Barn spør om
mange viktige ting.
På superblink.no
får alle svar.

Nå kan dere
prøve nettsiden
www.superblink.no
gratis

- med trosopplæring, spill,
musikk, lydbøker
og videoer.

PÅSKETILBUD

Bestill medlemskap til 350 kroner ut året
og få to CDer i den populære lydbokserien
om Muffintoppen (Verdi: 198 kroner)

Superblink

Bestill på superblink.no,
send e-post til abonnement@nlm.no
eller ring 22 00 73 00

Kampanjen gjelder til og med 18. april 2017 og kun for ordinært medlemskap.

VESTLANDS VEGAR

17

Sykkelleir for menn
i verdskjende
omgjevnader!

24.-27.mai

www.lyngmoinfo.com

«Vår tids **beste** hjelpe-
middel til bibellesning!»

Bibellærer Mikkel Vigilius

Bibelen Ressurs er den
største ettbinds studiebibel
på norsk. En berikelse for
enhver leser av Guds ord.

Stivbind
595,-

Skinnbundet
1095,-

Kjøp i vår nettbutikk eller
i bokhandelen.

NORSK BIBEL

norsk-bibel.no • post@norsk-bibel.no • 22 00 73 06 - 47 48 44 30

AKTUELT

KOMMENTAR

TIL OPPRØR!

Vi lever i et samfunn som preges av press mot de svakeste; fosteret i magen, den svakeste i klassen. Opprøret mot dette må komme fra oss kristne.

EIRIK STEENHOFF

MASTERSTUDENT I TEOLOGI VED MENIGHETSAKADEMIET

Utenfor Blitzhuset i Pilestredet i Oslo, den venstreradikale ungdommens høyborg, står det tagget: «Ingen nazister i noen gater!», med tykk strek under «noen», slik at ingen skal misforstå.

Budskapet er for all del fint, men det har vært allment akseptert i 70 år (og når så du sist en «nazist» på gaten?). Under Skeive dager henger det et banner fra vinduene med et enda tammere budskap: «Vær deg sjøl!»

TID UTEN MOTSTAND

Vel, dersom dette er ungdomsopprøret av det 21. århundre, har foreldregenerasjonen lite å frykte. Selv «raddisungdommen» har blitt politisk korrekte. Homofiles rettigheter, motstand mot nazisme, miljøvern og Israel-boikott er ikke akkurat sprengstoff i norsk offentlighet.

Vi lever i en tid uten motstand, der de fleste er enige om det meste. Moderne nordmenn forstår seg selv som frigjorte og fordomsfrie. De har ingen tabuer – tror de.

”
Ikke sløs bort livet på å sitte på sidelinjen. Og ikke godta alt den egodyrkende kulturen forteller deg. Du er kalt til å dyrke Gud.

Sannheten er at de er fulle av tabuer. De har bare byttet ut de gamle tabuene med noen nye. Stort sett er det de kristne tabuene de har byttet ut.

I 2017 kan barn bestemme sitt eget kjønn, et foster har ingen rett til liv, ekteskapet er noe annet enn hva det alltid har vært, hele livet handler om hvor mange venner eller eiendeler vi harz eller hvor godt vi ser ut.

GA TIL ARENAEN OG KJEMP

Dette er ingen kristen kultur. Og det kan vi ikke endre over natten. Men vi er som kristne forpliktet til å bidra til å endre kulturen i en positiv retning, for vi er kalt til å etablere Guds rike. Her og nå.

Og når det står om livet – enten det er livet til et uskyldig foster, eller livet til jenta i klassen som lider under presset til å være «perfekt» i den grad at hun vurderer å ta livet sitt – må vi handle raskt.

Det virkelige opprøret i dag må komme fra oss kristne.

Derfor må du ikke bare lese avisene, men delta i

– Du er en uvurderlig brikke i debatten om vår kulturens fremtid, skriver Eirik Steenhoff, som mener kristne må være med på opprøret mot et lavt menneskeverd i samfunnet. FOTO: PIXABAY

debatten. Ikke ta til takke med tilskuerplass, men gå til arenaen og kjemp. De første kristne måtte kjempe mot løver og gladiatorer, helt uten våpen. Det minste vi kan gjøre, er å følge i deres fotspor. Vi blir tross alt ikke drept for vår tros skyld. Men det betyr ikke at vårt opprør ikke koster. Du må være villig til å ofre noe av det kulturen forteller oss er det viktigste av alt: anerkjennelse og popularitet.

IKKE SLØS BORT LIVET

Vårt våpen er Sannheten selv. Den kan vi bare gjøre kjent om vi ønsker det. Vår utrustning er de personer som Gud har skapt oss til å være. Vi har alle uli-

ke nådegaver. Finn ut hva dine er. Og bruk dem.

Kanskje viktigst av alt: fordyp deg i din egen tro. Den er felles for oss alle. Lær mer om kristendommens tradisjon, tenkning og troshelter. Så vil du stå bedre rustet til kampen.

Gjør alt med nestekjærighet. Vit hva du står for, men våg å bli motsagt. Be for dem som er uenige med deg.

Du er en uvurderlig brikke i debatten om vår kulturens fremtid. Ikke sløs bort livet på å sitte på sidelinjen. Og ikke godta alt den egodyrkende kulturen forteller deg. Du er kalt til å dyrke Gud. Du er kalt til å utrette noe stort for Guds rike. Til opprør!

i

ITRO.NO

iTro.no er NLM ungs nettmagasin for ungdom, og oppdateres daglig. Hver måned er det et hovedtema, og ellers publiseres saker som går på misjon, teologi, sex og sånn, kulturanmeldelser, andakter m.m.

Redaktør: Gjermund Nordhus

Kontakt iTro på itro@nlm.no

i

MEST LEST PÅ ITRO.NO

1. SYV GRUNNER TIL AT BIBELN ER TROVERDIG

«Jeg ble radikalt omvendt og kuttet ut narkotika, vennegjengen og bandet på dagen. Hvorfor ble ikke frykten, angsten og depresjonen også borte?»

SKREVET AV **KARL OVE JEPPESTØL**

2. NÅR PRESTEN TAR ÉN PILS, KAN JEG TA TI

Fire grunner til at jeg velger å være avholds.

SKREVET AV **CHRISTIAN BREDVEI GUSLAND**

3. Å VÆRE FRELST ER IKKE DET SAMME SOM Å FIKSE LIVET

“Jeg ble radikalt omvendt og kuttet ut narkotika. Hvorfor ble ikke frykten, angsten og depresjonen også borte?”

SKREVET AV **KARL OVE JEPPESTØL**

4. GUDS PERSPEKTIV PÅ KROPPEN MIN

Jenter har en tendens til å tenke stygge løgner om kroppene sine. Sånn kan vi ikke fortsette.

SKREVET AV **ERIKA VESTRE**

*Mest lest 23. mars 2017

Når du sikrer
verdier, skaper
du verdier.

Det kan vi forsikre.

Vi er skapt av Kristen-Norge for å verne og sikre verdier gjennom gunstige avtaler for både kirker, organisasjoner og privatpersoner.

Overskuddet gir vi tilbake til fellesskapet.

Som forsikringskunde hos oss bidrar du derfor til å skape nye, varige verdier for deg og den mangfoldige kristne virksomheten.

knif Trygghet
SIKRER VERDIER.
SKAPER VERDIER.

Mer informasjon, gode råd og tilbud på kniftrygghet.no, eller ring **23 68 39 00**

Det var fint å stå på Oljeberget og se den kjente utsikten over Jerusalem. I forgrunnen ligger en stor jødisk kirkegård i skråningen ned mot Kedrondalen.

FOTO: REIDUN GULDHAUG

VIA DOLOROSA

Smertens vei

- navnet på ei gate i Gamlebyen i Jerusalem
- regnes som den ruten Jesus fulgte på veien til Golgata
- det er en svingete rute på omtrent 600 meter og populær tur for kristne pilegrimer

TURIST PÅ SMERTENS VEI

Jeg har sett de hellige stedene i Israel for meg i fantasien, men å se dem på ordentlig og gå på Via Dolorosa, det var noe annet.

TEKST FRIDA BLAKER

Jeg besøkte Israel i fjor. Jeg har forresten vært der før, men det er mange år siden, da jeg var ung. Denne turen var annerledes, kanskje fordi jeg har levd noen flere år? Det mest spesielle var å komme til Jerusalem.

Jeg har sett hundrevis av bilder og malerier om det Jesus opplevde den påsken han

døde og oppsto. Jeg har lest om det i barnebibler og i min vanlige bibel, og jeg tror på det. Ja, jeg er overbevist om at det er sant. Jeg kan fortellingen forfra og bakfra. Likevel er det vanskelig å forestille seg hvordan det måtte være for Jesus å gå Via Dolorosa mot Golgata – med sitt eget kors på ryggen.

1.

1. Oliventrærne i Getsemane er eldgamle. Røttene skal være fra Jesu tid.

FOTO: FRIDA BLAKER

2. «Stasjonene» på Via Dolorosa viser hva Jesus opplevde på veien mot Golgata. Ved stasjon tre segnet han under korset.

FOTO: FRIDA BLAKER

3. Via Dolorosa går gjennom trange og travle handlegater i Gamlebyen i Jerusalem.

FOTO: REIDUN GULDHAUG

2.

3.

4.

GETSEMANE. I den gamle hovedsalen på Fjellet bedehus i Rælingen, var det et maleri fra Getsemane på frontveggen. Maleriet var malt direkte på veggen. Jeg bodde i andre etasje på bedehuset da jeg var liten, og jeg husker at kunstneren malte det. Jeg fulgte med under hele prosessen. Maleriet viste Jesus som lå på kne ved en stor stein. Ansiktet hans var fullt av smerte. Han strakk den ene armen opp mot en lysende engel som man kunne skimte mellom de store, gamle trærne.

Da jeg var i Israel den første gangen, kunne jeg gå helt inn under greinene på de gamle oliventrærne i Getsemane. Nå er trærne gjerdet inn. Røttene på trærne skal være fra Jesu tid. Greinene kan dø, men fra røttene kan det vokse fram nye greiner og kvister og blad.

Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane. Han kastet seg ned med ansiktet mot jorden og ba: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.»

MATT 26, 36 OG 39

EN VEI MED 14 STASJONER. I katolsk fromhetsliv er Via Dolorosa utviklet til en meditasjonsvandring med

i alt 14 stasjoner, de fem siste er inne i en kirke, i Gravkirken.

Jeg så bare noen av disse stasjonene. Bilde nummer to viser den tredje stasjonen og skal være stedet der Jesus den første gangen segnet om under tyngden av korset. Bibelens evangelister forteller ikke direkte at Jesus segnet under korset, men det er ikke usannsynlig at han gjorde det. Johannes skriver at Jesus bar korset sitt selv, mens både Matteus, Markus og Lukas forteller om at Simon fra Kyréne blir tvunget til å bære Jesu kors.

Så førte de Jesus bort for å korsfeste ham. På veien ut møtte de en mann fra Kyréne ved navn Simon; ham tvang de til å bære korset hans. MATT 27,31–32

MYE STØY. Via Dolorosa er ikke en fredelig gate. Tvert imot, i Gamlebyen i Jerusalem er det mye støy. Det vrirler av turister fra alle verdens kanter. I tillegg er det et travelt handlestrøk. Du får ikke ro til andakt. Men det var ikke ro i byen da Jesus gikk mot Golgata heller.

En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt over ham. LUK 23,27

5.

6.

GRAVKIRKEN. Gravkirken rommer både Golgata og Jesu grav. Den bygningen som står her i dag er i hovedsak fra 1100-tallet. Nå ligger kirken innenfor bymurene, men på Jesu tid var dette utenfor muren. Arkeologene mener at Gravkirken rommer de opprinnelige stedene der Jesus ble korsfestet og gravlagt.

Det vrimlet av folk da vi var der. Prester gikk fram og tilbake mellom alle menneskene med røkelseskar.

Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de ham. Men Jesus sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» **UTDRAG FRA LUK 23,33–34**

GRAVEN. Graven er i en liten bygning/et kapell inni Gravkirken, rett under den største kuppelen. Det var to timers ventetid for å komme inn der, så det ga vi opp. Men rett før stengetid om kvelden prøvde vi på nytt, og da klarte vi det.

Da det ble kveld, kom en rik mann som het Josef. Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp. Josefsvøpte den i et rent linklede og la den i en ny grav, som var hugget ut til ham selv i bergveggen. Så rullet han en stor stein foran inngangen og gikk. **UTDRAG FRA MATT 27,57–60**

TO HELLIGE STEDER. Det er ikke bare ett sted i Jerusalem du kan finne Golgata og Jesu grav. Det er to. Det andre stedet ligger et lite stykke utenfor bymuren og kalles «The garden tomb», på norsk kalt «Gravhagen» og «Gordons Golgata».

Navnet stammer fra den britiske generalen Charles Gordon som i 1867 satt på sin veranda i Jerusalem og kikket utover. Plutselig ser han omrisset av en hodeskalle i fjellet. Var dette det virkelige hodeskallestedet? Ved utgravninger i nærheten fant han en grav og spor etter en stor stein som hadde vært brukt til å lukke graven.

«Gordons Golgata» ligger rett ved en støyende busstasjon. Graven ligger i en vakker hage, et fredelig sted som holdes ved like av kristne frivillige fra mange land.

Personlig talte «The garden tomb» sterkere til meg enn Gravkirken. Det var spesielt å stå inne i den tomme graven. Her kunne virkelig Jesus ha ligget i tre dager. Men han var ikke der nå.

På døra inn til graven hang et skilt: «He is not here – for he is risen», han er ikke her, han har oppstått. Smertens vei slutter ikke med døden. Den slutter med livet.

4. Inni Gravkirken er Golgata markert med ei stor stjerne på gulvet.

FOTO: FRIDA BLAKER

5. Inngangen til Jesu grav er trang, og det er alltid mange turister/pilegrimer som står i kø for å slippe inn.

FOTO: FRIDA BLAKER

6. Det finnes et alternativt Golgata og en alternativ grav, «Gordons Golgata» og «Gravhagen», oppkalt etter den engelske generalen Charles Gordon. Bildet viser Gravhagen.

FOTO: FRIDA BLAKER

ARNE HELGE TEIGEN
Førsteamanuensis ved
Fjellhaug Internasjonale
Høgskole

Hva: Mange tenker at påskens hovedbudskap handler om Jesu stedfortredende straffelidelse. Derfor har det vakt oppsikt at Asle Eikrem, førsteamanuensis ved MF, i et intervju med Sam-båndet tok et oppgjør med en slik tankegang: «Men påstanden om at Gud straffer Jesus for våre synder, mener jeg er dypt problematisk. Gudsbildet en slik påstand forutsetter, er vanskelig å forsvare», uttalte Eikrem. Her kommenterer Arne Helge Teigen dette spørsmålet.

”

For et tap det ville være – dersom evangeliet om Jesu død for våre synder ikke er sant.

Påskens budskap er ingen misforståelse

Læren om Jesu soningsdød settes for tiden under sterk kritikk. Samtidig utvikles det alternative tolkninger av Jesu død. Hva settes på spill når dette skjer?

For en tid tilbake ble førsteamanuensis Asle Eikrem ved Menighetsfakultetet intervjuet i bladet Sam-båndet. Han avviste at Jesus sonet Guds dom for menneskenes synder, og karakteriserte bibelord som taler om Jesu soningsdød som problematiske. Videre hevdet han at stadig flere teologer tenker som ham. Når det gjelder det siste, er det ikke vanskelig å gi ham rett. Hva betyr så det?

NAGLET TIL KORSET. Bibelen bruker ulike bilder og illustrasjoner for å understreke betydningen av Jesu død. Men det er ingen tvil om at en rekke tekster løfter frem at det var Guds vilje å la Jesus sone verdens synd. Et eksempel er Kolosserbrevet 2,14: «Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.»

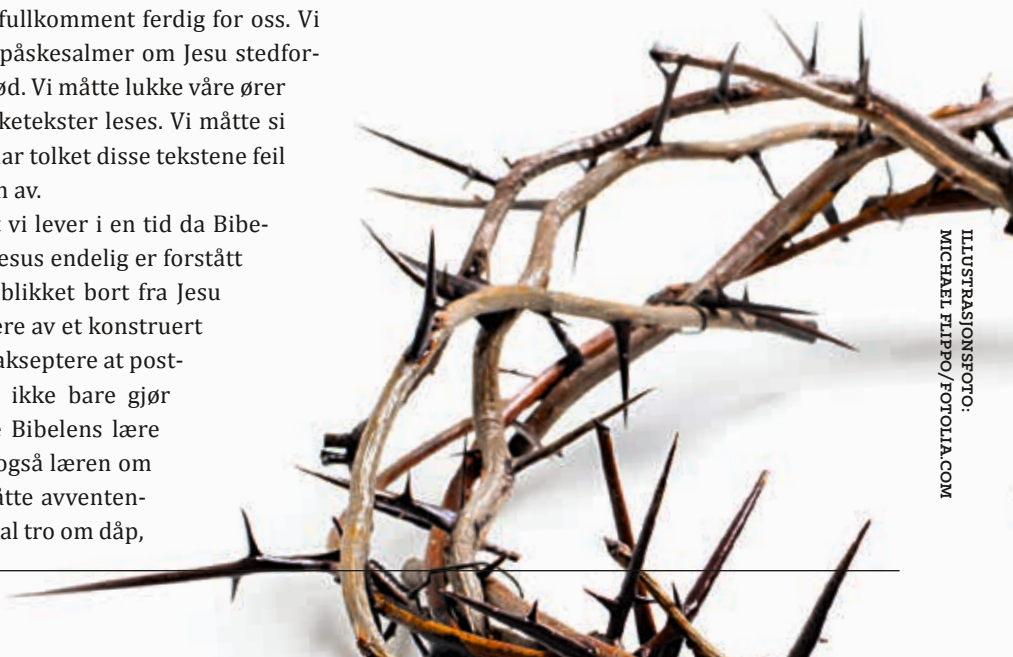
Men dersom Jesus ikke døde for våre synder, kan vi ikke feire påske som før. Vi kan ikke lenger hvile i påskens budskap, sammen med dem som har trøstet seg til det, fra kirkens første tid. Vi kan ikke lenger glede oss over Jesus oppstandelse, for oppstandelsen ville ikke lenger være bevis på at Jesus har gjort frelsen fullkomment ferdig for oss. Vi måtte slutte å synge påskesalmer om Jesu stedfortredende lidelse og død. Vi måtte lukke våre ører når evangeliens påsketekster leses. Vi måtte si til oss selv at kirken har tolket disse tekstene feil – helt fra begynnelsen av.

Vi kunne tenke at vi lever i en tid da Bibelens fortellinger om Jesus endelig er forstått rett. Vi måtte vende blikket bort fra Jesu kors, og la oss inspirere av et konstruert Jesus-ideal. Vi måtte akseptere at postmodernistisk teologi ikke bare gjør krav på å omkalfatre Bibelens lære om ekteskapet, men også læren om Gud og frelsen. Vi måtte avventende spørre hva vi nå skal tro om dåp,

nattverd, omvendelse og frelse. Hva skulle vi tenke om å drive misjon? Dersom Jesus Kristus ikke har frelst oss ved sin død og oppstandelse, er det meningsløst å forkynne forsoningens budskap for dem som aldri har hørt det før. For et tap det ville være – dersom evangeliet om Jesu død for våre synder ikke er sant.

EKSTRA ILLE. Når vi får kjennskap til noe gledelig, kan vi tro at vi har misforstått. Folk som får en stor arv kan reagere slik. Ekstra ille blir det dersom noen skulle så tvil om arven. Man kommer i villrede, og kjenner en veldig lettelse når arven bekreftes.

Slik er det også med Bibelens budskap om Jesus. Skal jeg tro det og glede meg, eller høre på dem som vil ta det fra meg? Når tvilen melder seg, velger jeg å be til ham som har gitt sitt liv for meg. Jeg ber Jesus om å åpne Bibelens ord for meg, slik at jeg får se hans frelse på nytt. Da stadfestes troen, og jeg lærer at frelsens sannhet først fullkomment bekreftes når jeg møter Jesus Kristus i Himmelen. Evangeliet er heldigvis ingen misforståelse.

ILLUSTRASJONSFOTO:
MICHAEL FLIPPO/FOTOLIA.COM

Velkommen til

KONGEPARKEN

OVER 60 AKTIVITETER FOR HELE FAMILIEN!

VI GLEDER OSS TIL UNGDOMMEN INNTAR KONGEPARKEN UNDER UL I SOMMER!

TALAR

LARS KJETIL EMBLEM

Forkynnar og sjåfør

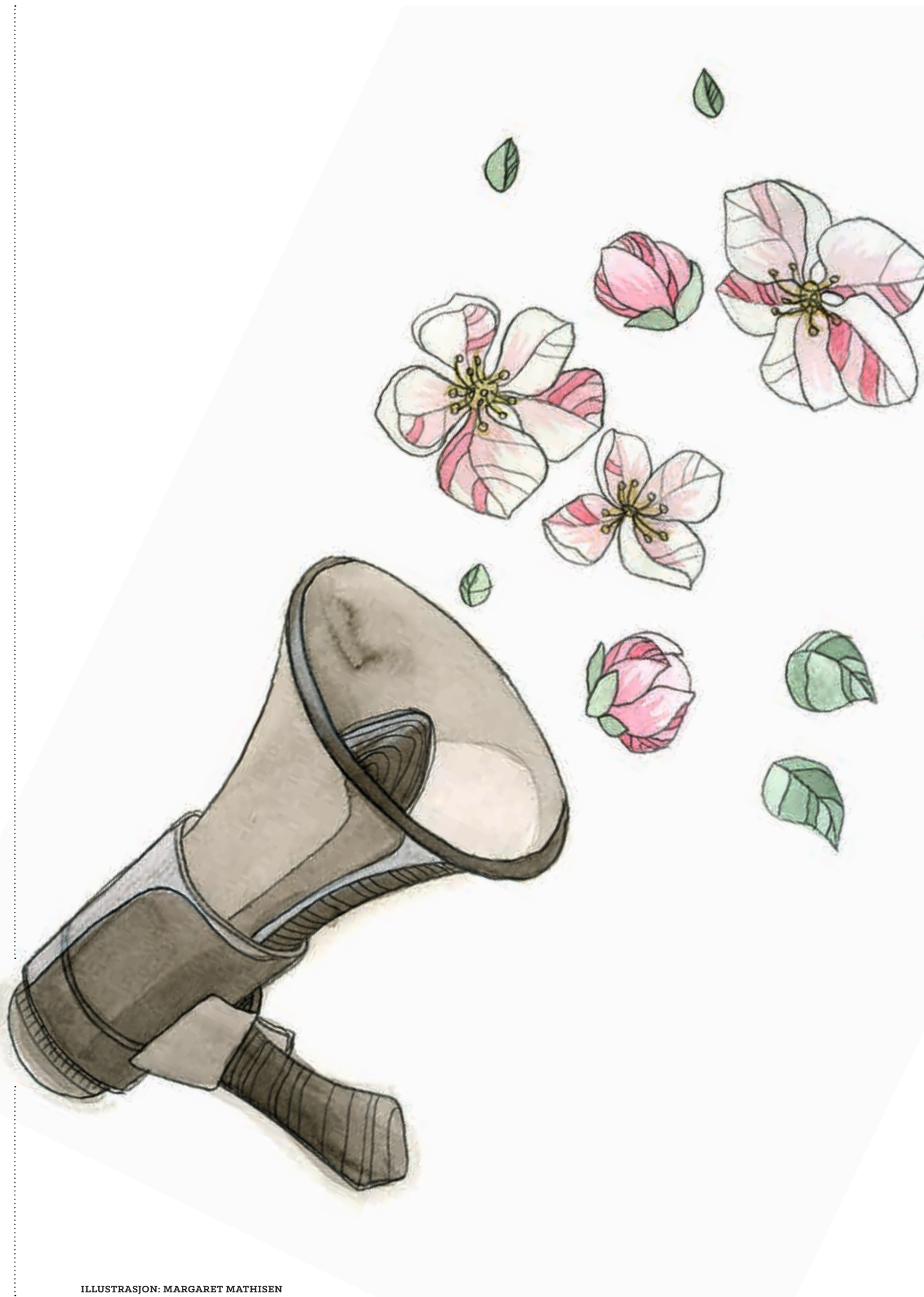
Alder: 56 år

Sivil status: Gift, to born

Dette er den siste av tre andakter med utgangspunkt i Jakobs brev.

Jakob 3,8–10: Men tunga kan ikkje noko menneske temja. Eit ustyrlig vonde er ho, full av drepende gift. Med henne velsignar vi Herren og Faderen, og med henne forbannar vi menneska, som er skapte etter Guds bilete. Av same munn går det ut velsigning og forbanning. Mine brør, det må ikkje vera slik.

Jakob 3,16–17: For der det er misunning og sjølvhevdning, der er det ugreie og alt det som vondt er. Men den visdomen som kjem ovanfrå, er fyrst og fremst rein, dernest er han fredsæl, rimeleg, føyeleg, full av miskunn og gode frukter, han gjer ikkje skil, han hyklar ikkje.

ILLUSTRASJON: MARGARET MATHISEN

Det eg seier kan gjere forferdeleg skade, men det kan også føre stor velsigning med seg.

Kva snakkar vi om?

Det er lite triveleg å lese kapittel tre i Jakobs brev, for det handlar om tunga vår og talen vår. Dette er eit ømt punkt, for mange av oss har si svake side akkurat her. Ord kan gjere uboteleg skade i andre menneske sine liv, og dei kan føre store velsigningar med seg.

Nokre få ord frå den vesle tunga vår kan få veldige konsekvensar. Jakob samanliknar med bekselet i hestekjeften, som styrer det sterke dyret. Han viser også til det vesle roret som styrer eit stort skip, og til ein liten eld som kan skape ein skogbrann. Slik pregar tunga heile kroppen vår, livet vårt og menneska rundt oss på godt og vondt.

DOBBELTLIV. Det er fort gjort å leve eit dobbeltliv med talen vår. Vi kan snakke frimodig og «åndeleg» om trua og forholdet til Gud, men kan i neste augneblink baktale og skade nesten vår med ord frå den same tunga. «Med henne velsignar vi Herren og Faderen, og med henne forbannar vi menneska, som er skapte etter Guds bilete» (vers 9).

For å kunne leve godt saman er vi alle avhengige av eit godt rykte (Ord 22,1), men orda våre kan skade omdømet til andre og gjere dei ærelause. Då blir fellesskapet øydelagt, og vi kan ikkje lenger sjå kvarandre i augo.

Når vi krenkjer nesten vår, krenkjer vi samstundes Gud. For han har skapt oss i sitt bilete og reagerer når vi skader kvarandre, om det er med ord eller på anna vis. «Den som spottar den fattige, hånar skaparen hans»

(Ord 17,5). Å trakke på nesten sin er å trakke på Gud som har skapt han.

HIMMELSK VISDOM. Let det seg gjere få styr på tunga vår og talen vår? Jakob skriv om verda sin visdom som er prega av misunning og sjølvhevdning (vers 16), og som så gjerne vil ta kommandoen når vi snakkar om oss sjølve og andre. Å låne øyre til den visdomen fører berre til «ugreie og alt det som vondt er.»

Men ein annan visdom «kjem ovanfrå» – frå himmelen, frå Gud. Den er «rein, dernest er han fredsæl, rimeleg, føyeleg, full av miskunn og gode frukter, han gjer ikkje skil, han hyklar ikkje.» Dette er som å lese ein biografi om Jesus. Slik levde han kvar dag då han vandra her nede. Slik møter han oss også i livet vårt i dag.

EIN NY TRONG. Visdomen vi les om i Bibelen handlar ofte om å leve rett overfor Gud og overfor kvarandre. Er du eit Guds barn og fødd på ny, har du ein ny trong som lengtar etter å likne Jesus. «Å var eg meir deg Jesus lik», er bønna frå ditt indre. Og her er Jesus læremeisteren og eksempelet vårt.

Men Jesus er meir! Han er Frelsaren vår. Han viste oss miskunn. Han gav livet sitt, gjekk i døden for syndene våre. Straffa for det ureine frå tunga vår, den falske talen, hovmodet og skrytet vårt – den tok Jesus på seg (Jes 53,5). Dette er berginga vår, og dette gjev oss trong til å eige ei reinsa tunge og ein sann tale.

Orda våre kan skade omdømet til andre og gjere dei ærelause.

REFLEKSJON

- 1) Nemn namn på synder som er knytte til tunga og talen vår.
- 2) Kvifor er det slik at vi krenkjer Gud når vi krenkjer nesten vår?
- 3) Kva vil du vake over i kristenlivet ditt, etter det du no har lese?

ungLandsmøte

NLMung

imfung.no

KONGEPARKEN

UL 2017

KONGEPARKEN

25.-29.07

TIL
VERDENS
ENDE*Festival som forandrer*FRA 15 ÅR OG OPPOVER
INFO OG PÅMELDING:

UL.NO

VI OVER 60

Lundeneset 29. juni - 3. juli, 2017

Talere: Egil Sjaastad og Kjell Iversen

Sang og musikk: Torstein,
Elisabeth og Helge LindhjemProgram: 53 77 51 00
post@lvs.no. Arr. NLM

Velkommen til konsert og årsmøte i Trygve Bjerkrheims venner

Salem, Bergen, søndag 23. april

Årsmøte kl. 16.00. Kveldsmat.

Konsert kl. 18.30

Bl. a. disse blir med:

Arne Pareli Pedersen, Sigrid Karine
Belt, Nancy Karine Eikeland Sangolt.
Allsang. Kåre Ekroll forteller om
Bjerkrheims liv og forfatterskap.

NOK ET REKORDÅR FOR FOLKEHØGSKOLENE

Antall elever på folkehøgskole er i år høyere enn noen gang.
Nå slår også søkningen til neste skoleår alle rekorder.Per 1. mars var det allerede over 4 700 elever som har
takket ja til en plass på folkehøgskole neste høst. Det er
nesten 4 % flere enn på samme tidspunkt i fjor, som da var det
høyeste tallet noen sinne. Dette melder Informasjonskontor for
kristen folkehøgskole (IKF) i en pressemelding.Regionen som vokser mest er Nord-Norge. Der er det en
økning på nesten 15 prosent sammenlignet med i fjor.– Målinger gjort av analysebyrået EPSI har de siste fem
årene vist at folkehøgskolene har Norges mest fornøyde
elever. Det er helt tydelig at fornøyde elever er en av våre
aller beste rekrutteringskanaler, sier informasjonsrådgiver i
IKF Marit Asheim.Siden 2004 har det vært en jevn vekst til folkehøgskolene.
I dag går det 20 % flere elever på de norske folkehøgskolene
enn det gjorde for 10 år siden. Folkehøgskolene har flere
elever enn Forsvaret har rekrutter til førstegangstjeneste.
Folkehøgskoleelevene utgjør over 11 prosent av et årskull.– Dette er også et tydelig signal til resten av skole-
Norge. Stadig flere elever er slitne etter karakterpress på
videregående, og sier de ønsker seg et annerledes år for
videre studier. Uten både karakterer og eksamener evner
folkehøgskolene å gi elevene lyst og motivasjonen til å lære
videre, sier Marit Asheim.Skoleåret 2016/2017 er det over 7 500 elever på norske
folkehøgskoler. Opptaket for den kommende høsten startet 1.
februar og enkelte skoler og flere linjer er allerede fulle. **KPK**

Region Midt-Norge

FOTO: PRIVAT

— JESUS FORANDRER LIV

– Det som har gjort sterkest inntrykk på meg, er å sitte ned med folk og høre hvordan Jesus har forandret livet deres, forteller Brita Vestbøstad som snart har vært ett år i Indonesia.

OPPMUNTRING

«Vi har hatt bibelundervisning på storskjerm, og det har fungert veldig bra,» forteller Kåre Grøtte (bildet) som er leder i Rennebu misjonsforening.

«På GF i 2015 hadde Espen Ottosen og Knut Kåre Kirkholm fire bibeltimer fra Jobs bok. Disse bibeltimene har vi vist på storskjerm på bedehuset i løpet av fire kvelder i vinter. Dette har blitt godt mottatt og samlet opp til 30 mennesker på en kveld. På denne måten har mange fått del i den gode undervisningen om Jobs bok.»

Kåre sier at på www.nlm.no/web-tv finner du disse bibeltimene og mye annen forkynnelse som gjerne kan brukes i misjonsforeningen.

Region Midt-Norge

Adresse:

Ole L. Kolstads veg 2,
7088 Heimdal

Hjemmeside:

www.nlm.no/midt-norge

Facebook:

www.facebook.com/nlm.midt-norge

E-post:

midt-norge@nlm.no

Giverkonto: 8220.02.90131

Regionleder: Ubesatt

Leder NLM ung Midt-Norge:

Irene Maria van Andel

Administrasjonsleder:

Irene Sandberg Sæther,
tlf. 47 46 72 49

Ansvarlig redaktør:

Irene S. Sæther

INNSPILL

TARJEI LØVIK
felleskapskonsulent

I Guds nærhet

«I Guds nærhet» er tema for årets regionkonferanse i NLM Midt-Norge. Det er et godt og utfordrende fokus å velge. Vi opplever Gud som både nærværende og fraværende. Han er skjult og åpenbar, kjent og ukjent på en og samme tid. Vi er skapt av ham, i hans bilde, og «ligner» derfor på Gud. Likevel er vi forskjellige: Han er Gud og vi er mennesker.

Ingen har noen gang sett Gud, men Jesus har vist oss hvem han er (Joh 1,18). Jesus sier: Den som har sett meg, har sett Far (Joh 14,9).

Ikke utenom. Jesus er altså veien til frelse, veien inn i Guds nærhet. Den som vil ha nærkontakt med Gud kommer ikke utenom hans sønn Jesus Kristus. Dette faktum demonstreres på mange måter i Det nye testamentet, aller mest når Jesus dør og forhenget i tempelet revner fra øverst til nederst. Det avgjørende skille mellom oss og Gud er i det øyeblikk revet bort. Gud er nå en forsonet Gud. Våre synder står ikke lenger i veien. Guds fred hviler over hver troende mann og kvinne. Og som om ikke det var nok, har Gud utøst sin kjærlighet i våre hjerter ved sin hellige ånd (Rom 5,5).

Skuffer ikke. Vi kan fremdeles ikke se Gud, men det er i ham vi lever, beveger oss og er til (Apg. 17,28). Vi kan fremdeles kjenne på avstand til Gud, men det er likevel tett forbindelse mellom oss og ham i Jesus Kristus (Joh 15). Vi kan fremdeles kjempe med ubesvarte

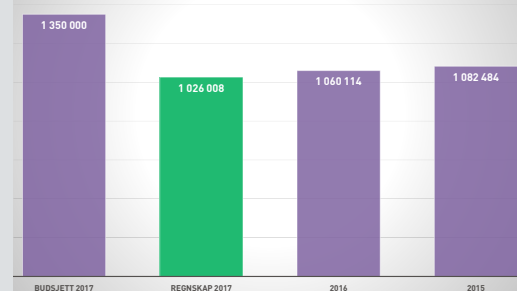
spørsmål og fortviles over manglende bønnesvar, men vårt kristne håp vil til slutt ikke skuffe noen (Rom 5,5). Tenk hvilken situasjon. Tenk hvilken erfaring. Det er verd å vente på!

Et valg. I mens gjelder det å trene vårt indre øye i å ha troens og håpets blikk i enhver situasjon. Husk at tro ikke bare er en gave fra Gud, men også et personlig valg. Den som velger å tro, åpner opp for å erfare. Han eller hun vil oppdage

«Vi opplever Gud som både nærværende og fraværende. Han er skjult og åpenbar, kjent og ukjent på en og samme tid.»

en Gud som ikke er skjult og fjern, men åpenbart og nær. En slik oppdagelse kan vi ikke holde for oss selv. Nettopp du kan være et synlig vitne om Guds tilstedeværelse og nærhet i vår verden.

Gaver NLM Midt-Norge pr 28.2.

GAVEN DIN REKKER LANGT

Det er langt til Peru. Hele 10 687 km i luftlinje og mange timer med fly. Det er enda lenger til Indonesia. Indonesia og Norge har hele sju timers tidsforskjell.

Vi opplever gjerne at de som bor langt unna blir fjerne for oss. De har andre levemåter, kanskje apekatter i hagen og snakker uforståelige språk. Men i Midt-Norge er vi heldige som kjenner noen både i Etiopia, Indonesia, Kina-regionen, Mongolia og Peru. Ja, vi har faktisk sju enheter utsendt til disse landene.

Kommende år får vi også være med og sende ut nye utsendinger fra regionen vår. Disse presenteres på regionkonferansen på Rødde folkehøgskole i juni.

Gaven din rekker langt! Pengene du gir gjør det blant annet mulig for Jesus å forandle mennesker i Indonesia. Og det hjelper helseteamet til å redde nyfødte barn i Berbere og Beltu i Etiopia. Dette er det verdt å være med på!

Og det kan også inspirere oss til å gi. Gavene til NLM Midt-Norge for januar og februar er 1 026 008. Dette er 34 000 lavere enn 2016 og 324 000 under budsjettet for 2017. Vi håper derfor og ber om at mange bruker giroen i bladet og gir en raus vårgave. Gud velsigne hver enkelt!

IRENE SANDBERG SÆTHER

SEND INN OPPMUNTRINGER FRA ARBEIDET

I Utsyn med regionsider ønsker vi å dele oppmuntringer fra arbeidet i regionen. Til dette bladet oppfordret jeg våre 194 misjonsfelleskap til å sende inn oppmuntringer vi kunne skrive om. Tre responderte raskt og har fått plass ulike steder i dette bladet.

En av oppmuntringene kommer fra Aure fellesforening som opplever en positiv tendens i arbeidet. Flere barnefamilier har flyttet tilbake til Aure, og det er til stor glede for fellesskapet at de blir flere. Vi gleder oss sammen med vennene på Aure! I Hebreerbrevet 10,24 oppfordres vi til å «ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.» Har du en oppmuntring du vil dele med misjonsvennene? Kontakt regionkontoret, så kan vi gi gleden videre.

IRENE SANDBERG SÆTHER

NLM Midt-Norge
Regionkonferanse 2017
9.-11. juni, Rødde folkehøgskole

I Guds nærhet

Fredag

Kl. 1930–2000: Registrering
Kl. 2000–2100: Sangmøte
Andakt: Øyvind Åsland
Sang: Mannssekstett
Kl. 2100–2200: Registrering og kaffe

Lørdag

Kl. 0900–1000: Registrering og velkomstkaffe
Kl. 0930: Bønnemøte
Kl. 1000–1100: Åpningsmøte for hele familien
Andakt: Valfrid Botnen
Kl. 1100–1300: Forhandlingsmøte. Aktiviteter BU.
Kl. 1300–1400: Middag/gatekjøkken
Kl. 1430–1600: Forhandlingsmøte og samtale om arbeidet. Aktiviteter BU.
Kl. 1610: Møtepunkt «Nettverk for innvandringsarbeid»

Kl. 1645–1745: Seminar. Aktiviteter BU
Kl. 1800–1845: Kveldsmat/gatekjøkken
Kl. 1900–2030: Misjonsfest for hele familien
Tale: Øyvind Åsland
Sang: Cantaremos
Kl. 2030: Kaffe
Kl. 2100: Ungdomssamling med påfølgende grilling

Søndag

Kl. 1030: Bønnemøte
Kl. 1100–1230: Møte og søndagsskole
Tale: Øyvind Åsland
Sang: Leksvikkvartetten
Kl. 1245–1345: Middag
Kl. 1400–1500: Storfamiliemøte
Andakt: Ingebjørg Martinussen
Kl. 1500: Kaffe

SEMINAR LØRDAG KL. 1645–1745

1. I Guds nærhet – med livet som det er v/Valfrid Botnen
2. I Guds nærhet – gjennom bibelsk faste v/Øyvind Rott
3. I Guds nærhet – bibelske forbilder v/Rolf Lavik
4. I Guds nærhet – når du ikke føler det v/Sverre Solberg
5. Relasjonsbyggende allidrett/ ungdomsarbeid v/Martin Vespestad
6. I Guds nærhet – med framtiden din/TeFT v/Ingebjørg Martinussen

TILBUD FOR BARN OG UNGDOM

Aktiviteter for barn/ungdom (BU)
4–6 år: Vi har ulike aktiviteter på Rødde. kr 50 for aktiviteter og forfriskninger.
7–16 år: Vi reiser i minibuss (15 min) til Øya vgs. og blir der hele dagen (avreise kl. 11, tilbake på Rødde kl. 1745). På Øya blir det ulike aktiviteter: Hestekjøring, traktorkjøring, besøk i fjøs (ku/sau/smådyr), ballspill, funball, snekring og lek. Kr 100 for aktiviteter og 70 for middag (grøt med spekeemat) på Øya vgs. Prisen inkluderer også transport til/fra Øya, samt forfriskninger.

OVERNATTING VED RØDDE FOLKEHØGSKOLE

Dobbeltrom med bad, inkl. frokost: kr 760 pr. døgn
Enkeltrom med bad, inkl. frokost: kr 630 pr. døgn
Dobbeltrom uten bad, inkl. frokost: kr 590 pr. døgn
Enkeltrom uten bad, inkl. frokost: kr 430 pr. døgn
Familiepakke (2dbl m/bad og frokost): kr 1280 pr. døgn
Tillegg for leie av sengetøy: kr 85 pr. person
Campingvogn med strøm: kr 160 pr. døgn

FRIVILLIG DELTAKERAVGIFT

Det oppfordres til å gi en frivillig deltakeravgift på kr 100. Denne går til å dekke felleskostnadene med arrangementet.

BETALING

Betaling for måltider og BU-aktiviteter gjøres ved registreringen i starten av regionkonferansen. Vi oppfordrer flest mulig til å betale med bankkort.

MÅLTIDER

	Voksen	Maks familie
Middag lørdag (sodd og is)	kr 125	kr 375
Kveldsmat lørdag	kr 80	kr 240
Grilling lørdagskveld (pølser m/brød/saft)	kr 60	
Middag søndag (oksestek og fromasj)	kr 150	kr 450
Barn 4–12 år: Halv pris		

Gatekjøkken

Gatekjøkkenet er åpent under måltidene lørdag og søndag. Der selges pølser, hamburgertallerken, brus, is og enkle kioskvarer.

PÅMELDING

All påmelding skjer til regionkontoret innen lørdag 20. mai. Bruk helst påmeldingsskjema på www.nlm.no/leirmidt-norge.

HADDE ROMANTISKE FØLELSER FOR NORGE

Irene van Andel sammen med sin mann Guido og datteren Junia Aurelia.

FOTO: RAGNAR HEGRE-JORAMO

– Jeg gleder meg til å begynne å jobbe i en organisasjon som drives av slike hjertevarme mennesker. Alle de herlige NLM-menneskene jeg har møtt til nå har tatt veldig godt imot meg!

TEKST HANS EDVARD THYVE

Det er regionens nye ungleder Irene van Andel som sier dette. 1. april startet hun i stillingen, og som navnet kanskje avslører, er hun opprinnelig fra Nederland, nærmere bestemt fra Katwijk aan Zee, et tettsted mellom Rotterdam og Amsterdam med drøyt 17 000 innbyggere. Men det er ikke helt tilfeldig at Irene endte opp i Norge.

NÆRMERE GUD. – Jeg har alltid hatt tanker om å leve et liv nærmere naturen, og jeg opplevde livet i byområdet som hinder for å komme nærmere Gud. Jeg ønsket å få en opplevelse av å bo i en verden slik som den en gang ble

skapt. Da min morfar lånte meg et eksemplar av *Markens grøde* av Knut Hamsun, fikk jeg veldig romantiske følelser for Norge. Jeg skulle komme dit, gifte meg med en norsk bonde, og bo lykkelig alle mine dager på en liten gård langt ute i ødemarka.

Irene fulgte ikke planen helt. Hun søkte riktignok og kom inn på NTNU, men rett før hun flyttet til Norge, ble hun sammen med Guido, som nå er hennes mann. Han er ingen norsk bonde, men nederlandsk og utdannet som klinisk nevropsykolog og historielærer. Etter 6,5 år som ektepar, inkluderer familien nå også Junia Aurelia på 2,5 år.

MISJONSPROSJEKT. Irene van Andel har en god erfaringsbakgrunn med seg inn i stillingen som ungleder. Hun begynte å studere skandinavisk språk og litteratur i Nederland, før hun gikk over til pedagogikk. Der spesialiserte hun seg i barne- og familiestudier, med særlig vekt på hvordan barn i vanskelige livssituasjoner kunne få bedre levekår. Hun deltok blant annet som frivillig i et misjonsprosjekt i Ukraina, med ansvar for forlatte spedbarn

mellom 0 og 6 måneder. Når hun flyttet til Norge, var det for å fullføre en internasjonal mastergrad i barndomsstudier.

Etter endt studie har Irene arbeidet som menighetspedagog i Malvik, og selv om hun har trivdes i jobben der, har hun savnet misjonsfokus. Hun er derfor glad for at hun nå har fått muligheten til å begynne i NLM, og har konkrete målsettinger med seg inn i jobben.

GUDS KJÆRLIGHET. – Jeg ønsker at flere barn og unge her i regionen skal bli kjent med Jesus og oppleve at bibelens budskap er livsforvandlende. Jeg ønsker å formidle en tro som ikke bare inviterer til refleksjon, men også til handling, både lokalt og internasjonalt. Alle barn skal få mulighet til å oppleve Guds kjærlighet – og spre den videre. Det er viktig med gode, trygge fellesskap for å holde fast på troen og vokse i den, og jeg håper å kunne være en god støtte for barne- og ungdomslagene i regionen. I tillegg håper jeg å kunne bli en god samtalepartner for alle som trenger det!

SÅ MISJONSARBEIDET PÅ NÆRT HOLD

Gud leder oss der han vil ha oss, tror Ingebjørg Martinussen (25). Hun kommer fra Øygarden, men er nå trondheimer på femte året. Hun er utdannet førskolelærer og holder nå på med en masteroppgave i spesialpedagogikk. Hun er aktivt med i Betania Misjonsforsamling, og i januar var hun på en tre ukers tur gjennom TeFT-team Peru. TeFT står for Tent for å tjene og er et opplegg som gir deltakerne en mulighet til å smake på utenlandstjenesten.

– Hvorfor har du vært med på TeFT-team?

– Jeg syntes det hørtes spennende ut, og jeg har alltid hørt om de ulike misjonsfeltene og arbeidet der. Nå har jeg vært i Peru for andre gang. Det var veldig gøy å reise tilbake og treffe de samme misjonærene jeg møtte første gang. Sett utenfra kan det virke litt rosenrødt å være misjonær, men man får et litt mer realistisk bilde når man ser hverdagen. Det er både sorger, gleder og utfordringer. Man må minne seg på hvorfor man er der når det er mest mandager, sier Ingebjørg etter å ha vært i Peru i tre uker og opplevd misjonærhverdagen.

– Kan du selv tenke deg et liv som misjonær?

– Ja, absolutt. Men jeg har sett at det å

Her besøker TeFT-teamet Valle Sagrado, den hellige dal, utenfor Cusco. Som ellers i Peru er det mange nydelige fjell å se. Fra venstre: Gjertrud Nes, Janne Birgitte Ueland, Ingebjørg Martinussen, Kristian Sandro.

FOTO: GJERTRUD NES

være misjonær ikke bare handler om å reise ut. Det trengs misjonærer i Trondheim og i Øygarden også. Gud leder oss der han vil ha oss, enten det er her eller der, sier Ingebjørg.

På regionkonferansen på Rødde folkehøg-

skole 9.–11. juni skal Ingebjørg ha et seminar om temaet «I Guds nærhet med framtida mi/TeFT».

KNUT INGE BLIX FURUSETH

JESUS FORANDRER MENNESKER

Kun to måneder gjenstår av oppholdet her i Indonesia. Det har vært et fint år med mange oppturer, og jeg har fått mange nye opplevelser som jeg tar med meg i bagasjen hjem til Norge. Jeg har fått møte mange nye mennesker som har inspirert meg. Det er kjekt å se lokale kristne som brenner for arbeidet de gjør. Jeg har også vært så heldig å få bli med TeFT-teamet litt rundt, både til Sihabong Habong og til Nias. Der møtte jeg flere brennende kristne og fikk se noe av arbeidet NLM driver her i Indonesia.

Det som har gjort sterkest inntrykk på meg, er å sitte ned med folk og høre hvordan Jesus har forandret livet deres. I en kultur med tradisjonelt mye åndetro, er det inspirerende å høre hvordan Gud har grepet inn

Brita var med og delte ut andaktsbøker på en skole på Nias.

og forvandlet, ikke bare enkeltpersoner, men også hele landsbyer gjennom sitt ord.

Vær med og be om at Guds ord må fortsette å virke i Indonesia.

BRITA VESTBØSTAD
Brita Vestbøstad fra Trondheim er ettåring i Indonesia dette skoleåret.

KNIVKURS – EN DØRÅPNER TIL BEDEHUSET

I en hverdag preget av tidsklemma, der man for sjelden har tid til å sette seg ned med andre mennesker, har knivkurset på Thyve bedehus blitt en liten oase for deltakerne.

Hver tirsdag de tre siste semestrene har en liten gjeng på 10–12 kvinner og menn møttes noen timer, med kaffekoppen og sandpapiret godt innenfor rekkevidde. I tillegg til at relasjonen mellom kursdeltagerne har blitt sterkere, har knivproduksjonen utviklet seg fra bruksgjenstander til å bli fine prydgjenstander, og interessen for å fortsette er stor.

FOTO: HANS EDVARD THYVE

Kurskveldene følger et fast program med knivlaging, andakt, kaffe og mat, og samtalen rundt

bordet er lett og god. Før oppstarten ble det reflektert rundt problemstillingen om dette var

et arbeid som ble startet opp fordi bedehusfolket selv likte å lage kniver, eller om det hadde en misjon utover å være en sosialklubb for likesinnede.

Erfaringen er at kurset på mange måter kan sammenlignes med et alphakurs, der deltagerne, uavhengig av tro eller ikke, samles rundt et praktisk håndverk, en andakt og deling av sine livserfaringer og historier rundt bordet. Etter tre semestre, er det ikke lenger tvil om at dette er en fin innfallsport til å få åpnet bedehuset for nye brukere.

HANS EDVARD THYVE

Sommertreff
Val 2017
23-26 juni
tema: Frihet
www.sommertreff.com

FOTO: ØYVIND GANESH EKNES

FELLESSKAPSVEILEDNING

Vi trenger alle å tilhøre et kristent fellesskap. Der får vi høre Guds ord og tjene Gud og hverandre med den nådegaven vi har fått. Det er nødvendig for at troen skal få næring og vokse. Derfor er det kristne fellesskap en viktig arena for alle som vil tilhøre Jesus og for dem som er søkende. At vi blir bevart i troen og at nye vil søke ham er ingen selvfølge. Vårt liv og fellesskap spiller en avgjørende rolle.

I februar ble undertegnede ansatt som fellesskapskonsulent i regionen. Alle fellesskap har fått tilsendt en orientering om stillingen og tilbudet om fellesskapsveiledning. Vi oppfordrer våre fellesskap til å vurdere tilbudet og ta kontakt.

TARJEI LØVIK

Fellesskapskonsulent, NLM Midt-Norge
tlovik@nlm.no/ 91 33 55 65

ARRANGEMENTSKALENDER 2017

KLIPP UT
OG HENG PÅ
OPPSLAGSTAVLEN

APRIL

7.-9.4.	Påskeleir	5.-7. kl.	Laberget
7.-9.4.	ReGaze Påske	8. kl.-3. vgs.	Søvassli
29.4.-1.5.	Vårtreff		Søvassli

MAI

5.-7.5.	Lammeleir	1.-6. kl.	Murumoen, Lierne
---------	-----------	-----------	------------------

JUNI

9.-11.6.	Regionkonferanse		Rødde fhs.
23.-25.6.	Fotballeir	4.-7. kl.	Rødde fhs.
23.-26.6.	SommerTreff	8. kl.-1. vgs.	Val vgs.

JULI

2.-9.7.	Bibelcampingen «Opptur på Val»		Val vgs.
---------	--------------------------------	--	----------

AUGUST

18.-20.8.	Plask	2.-4. kl.	Laberget
-----------	-------	-----------	----------

SEPTEMBER

1.-3.9.	Aktivitetsleir	5.-8. kl.	Val vgs.
1.-3.9.	Mix-leir		Søvassli
8.-10.9.	WildCamp	5.-7. kl.	Søvassli
15.-17.9.	ReGaze høst	8. kl.-3. vgs.	Søvassli
16.-17.9.	Bo hjemme leir	1.-5. kl.	Arnøy i Nærøy
22.-24.9.	Kvinnehelg		Søvassli
29.9.-1.10.	Vi over 60		Laberget

OKTOBER

27.-29.10.	UngeVoksne		Laberget
------------	------------	--	----------

NOVEMBER

10.-12.11.	Juleverksted	2.-5. kl.	Namsos
17.-19.11.	Juleverksted	2.-4. kl.	Laberget
24.-26.11.	Juleverksted	2.-4. kl.	Søvassli
24.-26.11.	Juleverksted	5.-7. kl.	Laberget

DESEMBER

30.12.-1.1.	ReGaze Nyttår	8. kl.-3. vgs.	Laberget
-------------	---------------	----------------	----------

LES MER OM VÅRE ARRANGEMENT PÅ:
WWW.NLM.NO/MIDT-NORGE

FOSSUM TAR KVT-RORET

Pedagogisk leder ved Kristen videregående skole Trøndelag, Eimund Fossum (46) fra Børse, tiltar som rektor 1. august.

– KVTs kvalitet ligger i de ansattes kompetanse og verdier, sier Fossum.

Dagens rektor, Jostein Brønstad, fortsetter i skolens ledergruppe. Skoleeiere er Normisjon, Norsk Luthersk Misjonssamband og Det Norske Misjonsselskap.

– Vi ønsker å møte den enkelte elev med et smil og positivitet slik at de føler seg sett. Dette er grunnleggende for alle typer ansatte og for et godt læringsmiljø. Det er en fryd å se så mange ansatte her som brenner for kvalitet på sine fagområder, sier Fossum. Han har vært pedagogisk leder i snart fire år ved KVT, og han har blant annet også vært avdelingsdirektør i formidlingsavdelingen ved Nidaros Domkirkes Restaureringsarbeider (NDR), undervisningsleder på Øya vgs., hvor han også har vikariert som rektor.

– Det blir ingen revolusjon nå på KVT. Kvalitet, trivsel og verdier blir fortsatt våre konkurransefortrinn, understreker Eimund Fossum.

ODD ANDERS WITH

HUSK PÅ BARNEHAGENE

På Liavoll barnehage i Orkdal er det cirka 35 barn og 12 ansatte. En barnehage er viktig for barn og foreldre som trenger en barnehageplass. Det er også en viktig arbeidsplass. Men er den viktig for oss som skal være støttespillere? Tar vi ansvar for vår lokale misjonsmark? Vi har et ansvar som gode støttespillere, ja, vi har et viktig bønne- og omsorgsansvar for barnehagen.

Kanskje vi glemmer det i en travel hverdag?

En støttegruppe for Liavoll inviterte i februar til misjonsmøte i barnehagen. For noen var det lenge siden de hadde besøkt barnehagen. Hensikten var å minne misjonsfolkene om ansvaret vi har. Barnehagen fikk en gave som skulle være til ettertanke. Solveig Bjørseth hadde sydd dukken «Prinsessen på erten». Som kjent hjalp det ikke

hvor mange madrasser prinsessen lå på, fordi en liten ert forstyrret nattesøvnen.

Noen linjer i Utsyn kan kanskje være «en ert» som minner oss på at vi må huske på barnehagene våre. Vi kan tilby dugnader, være villige til å stille i styret, stikke innom med en blomst, gi en oppmuntring, be for barnehagen. Lykke til!

ELI S. SKEI KVAKLAND

Returadresse: Utsyn, Sinsenveien 25, 0572 OSLO

UTSENDINGEN

ANN HELEN NORDBØ
Misjonær

Hvor:
Ouaninou, Elfenbeinskysten.

Oppgaver:
Styrke arbeidet i kyrkjene, særleg kvinnearbeidet. Ansvarleg sjukepleiar.

Sivil status:
Gift med Oscar Harald Nordbø, fire vaksne jenter og to barneborn.

FOTO: ESPEN OTTOSEN

Ikkje lett å ta fri her

– *De er tilbake i Elfenbeinskysten etter 16 år i Noreg. Kva synest du er dei største forskjellane frå den gongen?*

– Mykje er som før, men no har alle mobiltelefon. Vi er færre misjonærar, og nasjonale pastorar har meir ansvar. Her er større vilje til å sende barna på skule, også i dei små landsbyane. Det er dårlegare vegstandard på landsbygda.

– *Kva gjorde du i Noreg mellom periodane i Elfenbeinskysten?*

– Eg har jobba som sjukepleiar og har permisjon frå jobben som avdelingsleiar medan eg er her.

– *Kva tenkjer du er den største forskjellen mellom ivoriansk og norsk kultur?*

– Med over 60 forskjellige folkegrupper er det litt vanskeleg å definere ivoriansk kultur, men generelt spelar storfamilien ei viktig rolle, både på godt og vondt. Folk og relasjonar er som regel viktigare enn ting og det er mindre individualisme. Dessutan tek tid.

– *Kva slags arbeidsoppgåver har du vore opp- tatt av i det siste?*

– Eg har hjulpet dei nasjonale med oppstarting av

søndagsskule i kyrkjene i Ouaninou og Koonan. Eg har vore med og starta kvinnegruppe med strikking/hekling og bibelundervisning i begge kyrkjene.

– *Er det saker i den lokale kyrkja som engasjerer deg akkurat nå?*

– Vi skal vere med og undervise på ekteskapskurs om to veker. Mange av dei kristne mahouane slit i ekteskapet. Fleirkoneri er vanleg i kulturen, med dei konsekvensane det har. Mannen har stort sett bukta og begge endane. Haldningsendring tek lang tid.

– *Kva gjer du når du har fri?*

– Det er ikkje lett å ta fri når vi bur her og er på eit vis tilgjengeleg anten ein vil eller ikkje. Men Oscar har motorsykkel så eg vert gjerne med på ein luftetur for å få litt vind i håret. Elles les eg gjerne ei bok eller ser ein film.

– *Kva for bibelvers har betydd mest for deg i det siste?*

– Ef 3,20: «Han som verkar i oss med si kraft og kan gjera så uendeleg mykje meir enn alt vi bed om og skjønar.»

ANDERS ARTMARK AANENSEN

«Vi skal vere med og undervise på ekteskapskurs om to veker. Mange av dei kristne mahouane slit i ekteskapet.»